

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

(που συνεδριάζει στο Παραλίμνι)

Ενώπιον: Α. Πανταζή, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 2073/2016

Αστυνομικός Διευθυντής Αμμοχώστου

v.

Seyed Ramtin Salehi

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 14 Νοεμβρίου, 2016

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Π. Πίτσιλλου

Για τον Κατηγορούμενο : κα Ελένη Χαραλάμπους

Κατηγορούμενος παρών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο Κατηγορούμενος αντιμετωπίζει δύο κατηγορίες ως ακολούθως:

1^η κατηγορία: Απαγορευμένος μετανάστης κατά παράβαση των άρθρων 2, 4, 6(1)(θ)(ι), 18 και 19(2) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 50/88 και 14(Ι)/98 και Κ.Δ.Π. 242/72 και Νόμος 66(Ι)/2003.

2^η κατηγορία: Είσοδος στη Δημοκρατία της Κύπρου άνευ άδειας του Διευθυντού του Τμήματος Μεταναστεύσεως κατά

παράβαση του άρθρου 12(2)(5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ. 105, Νόμος 50/88 και Νόμος 43/74 και Νόμος 166/87 και Νόμος 66(I)/2003.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος ως η κατηγορία αρ. 1 επί του κατηγορητηρίου, ο Κατηγορούμενος στις 10.8.2016 στη Δερύνεια της Επαρχίας Αμμοχώστου, ενώ ήταν πρόσωπο του οποίου η είσοδος στη Δημοκρατία της Κύπρου απαγορεύετο λόγω απέλασης του την 18/1/2013, δηλαδή ήταν απαγορευμένος μετανάστης, εισήλθε στη Δημοκρατία της Κύπρου.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος ως η κατηγορία αρ. 2 επί του κατηγορητηρίου, ο Κατηγορούμενος στις 10.8.2016 σε άγνωστη παραθαλάσσια περιοχή της Κατεχόμενης Κύπρου, ενώ ήταν πρόσωπο το οποίο εισήλθε στη Δημοκρατία της Κύπρου δια θαλάσσης, αποβιβάστηκε άνευ άδειας του Διευθυντού του Τμήματος Μεταναστεύσεως.

Προς απόδειξη της υπόθεσής της η Κατηγορούσα Αρχή κάλεσε μία μόνο μάρτυρα, την κα **Μαρία Περό Χατζηαγγελή** (στο εξής «η **ΜΚ1**»).

Από την άλλη, ο Κατηγορούμενος, όταν κλήθηκε από το Δικαστήριο σε απολογία, επέλεξε να προβεί σε γραπτή ανώμοτη δήλωση.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΜΚ1

Η ΜΚ1 υπηρετεί στην Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως στο Κλιμάκιο της Επαρχίας Αμμοχώστου (ΥΑΜ Αμμοχώστου). Υπηρετούσε στον ίδιο τόπο και κατά την ουσιώδη για την παρούσα υπόθεση ημερομηνία, ήτοι στις 10.8.2016.

Η ΜΚ1 υιοθέτησε ως μέρος της κυρίως εξέτασής της το περιεχόμενο της γραπτής κατάθεσης που η ίδια συνέταξε αναφορικά με τις ενέργειές της για την παρούσα υπόθεση. Κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ως Τεκμήριο 1. Αναφέρονται εκεί τα εξής:

«Στις 10.8.2016 και περί ώρα 12:45 προσήλθε στο κλιμάκιο της ΥΑΜ Αμ/στου αλλοδαπό πρόσωπο για να αιτηθεί για άδεια παραμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία. Αμέσως του ζήτησα να μου παρουσιάσει το διαβατήριό του και να μου αποκαλύψει τα στοιχεία του και μου απάντησε ότι ονομάζεται *Seyed Ramtin Salehi*, από Ιράν, ημ. Γεν.15.02.1994 και ότι δεν έχει στην κατοχή του διαβατήριό.

Από εξετάσεις που διενέργησα μέσω του Ηλεκτρονικού Υπολογιστή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης διαπίστωσα ότι πράγματι πρόκειται για το εν λόγω πρόσωπο με αρ. φακ. F04-02149 και αρ. φακέλου στην Υπηρεσία Ασύλου F04-03668.R, ο οποίος αιτήθηκε στις 19.8.2004 μαζί με την οικογένειά του άδεια παραμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία ως αιτητής πολιτικού ασύλου – επισκέπτης, αίτηση η οποία αφού εξετάστηκε απορρίφθηκε στις 27.6.2006 από την Αναθεωρητική Αρχή. Ακολούθως στις 18.1.2013 το εν λόγω πρόσωπο απελάθηκε βάση διαταγμάτων κράτησης και απέλασης ως απαγορευμένος μετανάστης για τα αδικήματα της παράνομης παραμονής καθότι το αίτημα της οικογένειάς του για πολιτικό άσυλο απορρίφθηκε από την Αναθεωρητική Αρχή στις 27.6.2006 και έκτοτε παρέμειναν παράνομα στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Από περαιτέρω εξετάσεις που διενέργησα μέσω του Συστήματος Αφιξοαναχωρήσεων της Αστυνομίας δεν εντόπισα οποιαδήποτε άφιξη του εν λόγω προσώπου από εγκεκριμένο λιμάνι στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ανακρινόμενος ο εν λόγω αλλοδαπός ανέφερε ότι εισήλθε στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας από τα κατεχόμενα. Την ίδια ημέρα 10.8.2016 και ώρα 1250 πληροφορήσα το εν λόγω αλλοδαπό πρόσωπο στην Ελληνική γλώσσα για τα αδικήματα που διέπραττε, δηλαδή το αδίκημα της παράνομης εισόδου στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, το αδίκημα της παράνομης παραμονής και του απαγορευμένου μετανάστη και αφού του επέστησα την προσοχή του στο Νόμο μου απάντησε «Θέλω να τελειώσω το σχολείο.». Ακολούθως τον πληροφορήσα ότι για τα εν λόγω αδικήματα είναι υπό σύλληψη χωρίς να δώσει οποιαδήποτε απάντηση.

Τα δικαιώματα επικοινωνίας κρατουμένων δόθηκαν γραπτώς στην Ελληνική γλώσσα στον αλλοδαπό και ακολούθως οδηγήθηκε στον Αστυνομικό Σταθμό Αγίας Νάπας όπου τέθηκε υπό κράτηση. Να σημειωθεί ότι ο αλλοδαπός φοιτούσε στο Ελληνικό σχολείο όταν διέμενε

μαζί με την οικογένειά του στην Κύπρο και ως εκ τούτου μιλά, γράφει και καταλαβαίνει πολύ καλά την Ελληνική γλώσσα.»

Η MK1 είδε και αναγνώρισε ενώπιον του Δικαστηρίου τον Κατηγορούμενο ως το αλλοδαπό πρόσωπο που αναφέρει στην πιο πάνω γραπτή κατάθεση της.

Διευκρίνισε η MK1 ότι η ίδια από το γραφείο της στην ΥΑΜ Αμμοχώστου έχει πρόσβαση, μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, στο ηλεκτρονικό σύστημα του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, όπου και διενήργησε την έρευνά της και εκτύπωσε τα στοιχεία του φακέλου του Κατηγορουμένου με αριθμό F04-02149. Την εν λόγω εκτύπωση η MK1 την παρουσίασε και κατέθεσε στο Δικαστήριο κατά την κυρίως εξέταση της, ως το **Τεκμήριο 2**.

Περαιτέρω, η MK1 κατέθεσε, ως **Τεκμήριο 3**, εκτύπωση από το ηλεκτρονικό σύστημα της Υπηρεσίας Ασύλου, στο οποίο η ίδια έχει επίσης πρόσβαση, αναφορικά με τον φάκελο του Κατηγορούμενου με αριθμό F04-03668R.

Όπως εξήγησε η MK1:

- Από το **Τεκμήριο 2** φαίνεται ότι η οικογένεια του Κατηγορούμενου Seyed Ramtin, με ημερ. γέννησης 15.2.1994, η οποία συναποτελείται από τους Sied Piman, ημερ. γέννησης 16.9.1970 (πατέρας του κατηγορούμενου), Mojgan Hosseini, ημερ. γέννησης 15.6.1970 (μητέρα του κατηγορούμενου) και Mobina Sadat Salehi, ημερ. γέννησης 20.6.1999 (αδερφή του κατηγορούμενου) και με διεύθυνση το Κέντρο Υποδοχής Αιτητών Ασύλου στην Κοφίνου, αιτήθηκε στις 19.8.2004 άδεια παραμονής στην Κύπρο. Αναφέρεται επίσης ότι αναφορικά με την ειδική άδεια αρ. 142082/2004 για παραμονή τους ως επισκέπτες «η αίτηση ακυρώθηκε στις 22.1.2016».
- Από το **Τεκμήριο 3** φαίνεται ότι υποβλήθηκε αίτηση για πολιτικό άσυλο από τον πατέρα του κατηγορούμενου, Sied Salehi, και εξετάστηκε από

την Αναθεωρητική Αρχή Προσφύγων, η οποία και απέρριψε την αίτηση με απόφαση ημερ. 27.6.2006. Για το γεγονός αυτό καταχωρήθηκε σχετική σημείωση στο φάκελο ως το Τεκμήριο 3 στις 10.7.2006.

Η ΜΚ1 παρουσίασε και κατέθεσε στο Δικαστήριο, ως Τεκμήριο 4, αντίγραφο επιστολής ημερ. 27.6.2006 της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων, η οποία απευθύνεται προς τον «Sied Salehi, Atalantis Street, Geno Centre, Flat 36, 6058 Larnaca», με το εξής περιεχόμενο:

«27th of June 2006

Administrative Recourse file R05-02144
(Iranian, F04-03668, O08: 26/09/1970)

Dear Sir,

With reference to your administrative recourse, dated 06/07/2005, against the negative decision of the Asylum Service, dated 29/04/2005, by which your application for international protection was rejected, the Reviewing Authority of Refugees informs you that, after this second review, your administrative recourse has been rejected and, hence, the first instance decision is upheld. The decision is hereby attached in Greek.

The decision of the Reviewing Authority of Refugees is subject to adjudication before the Supreme Court within 75 days from the date you have been informed of our decision, according to Article 146 of the Constitution.

Kleanthis Kleanthous
President of the Reviewing Authority of Refugees».

Αντίγραφο της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων, ημερ. 27.6.2006, με την οποία επικυρώθηκε η απορριπτική απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου, ημερ. 29.4.2005 επί της διοικητικής προσφυγής του πατέρα του κατηγορουμένου ημερ. 6.7.2005, επισυνάπτεται στην πιο πάνω ενημερωτική επιστολή και εσωκλείεται υπό το Τεκμήριο 4 που κατέθεσε η ΜΚ1.

Η ΜΚ1 κατέθεσε επίσης στο Δικαστήριο, ως **Τεκμήριο 5**, το «Διάταγμα Κράτησης δυνάμει του άρθρου 14 του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105», το οποίο εκδόθηκε στις 9.1.2013 αναφορικά με τον Κατηγορούμενο, καθώς επίσης, ως **Τεκμήριο 6**, το «Διάταγμα Απέλασης δυνάμει του άρθρου 14 του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105» που εκδόθηκε κατά την ίδια ημερομηνία, ήτοι στις 9.1.2013, αναφορικά με τον Κατηγορούμενο.

Το Διάταγμα Απέλασης, αναφέρει τα εξής:

«*Αρχηγό Αστυνομίας*

*Ο ΠΕΡΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ ΚΕΦ. 105
ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΠΕΛΑΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14.*

ΕΠΕΙΔΗ η/ο SALEHI SEYED RAMTIN υπήκοος Ιράν είναι απαγορευμένη/ος μετανάστης δυνάμει της παραγράφου (Κ) του εδαφίου (1) του άρθρου 6 του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ. 105.

*ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΑΥΤΟ, ασκώντας τις εξουσίες που δίνει στον Υπουργό Εσωτερικών το άρθρο 14 του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ. 105, και το Άρθρο 188(3)(γ) του Συντάγματος και οι οποίες εξουσίες εκχωρήθηκαν σε εμένα, εγώ ο Γενικός Διευθυντής με το παρόν διάταγμα **διατάσσω όπως η/ο SALEHI SEYED RAMTIN απελαθεί στο Ιράν και αναχωρήσει από τη Δημοκρατία το συντομότερο δυνατό και στη συνέχεια να παραμείνει εκτός της Δημοκρατίας.***

ΚΑΙ με το παρόν εξουσιοδοτώ και εντέλλομαι τον Αρχηγό Αστυνομίας, ή οποιοδήποτε μέλος της Αστυνομικής Δύναμης που τυχόν θα διαταχθεί, να εκτελέσει το διάταγμα αυτό και για την εκτέλεσή του, το παρόν διάταγμα αποτελεί επαρκή εξουσία και εντολή.

ΈΓΙΝΕ από μένα στη Λευκωσία την 9^η ημέρα του Ιανουαρίου, 2013.

*(υπ.).....
Γενικός Διευθυντής
Υπουργείου Εσωτερικών*

(Η έμφαση με έντονα γράμματα είναι του Δικαστηρίου.)

Όπως εξήγησε η MK1 τόσο το Διάταγμα Απέλασης όσο και το Διάταγμα Κράτησης εκδόθηκαν ονομαστικά για τον Κατηγορούμενο, καθότι κατά την ημερομηνία έκδοσής τους αυτός είχε ήδη ενηλικιωθεί (ήταν 19 ετών).

Όπως φαίνεται από την οπισθογράφιση των Διαταγμάτων, ο Κατηγορούμενος συνελήφθη την 9.1.2013 και ώρα 15:00 στη Λάρνακα από τον Αστ./2575 της ΥΑΜ Λ/κας και απελάθηκε την 18.1.2013 και ώρα 14:15 με τη πτήση EY094 για τη χώρα του από τον A/A 545.

Άπαξ και απελάθηκε ο Κατηγορούμενος, τα στοιχεία του τέθηκαν στο Stoplist ως Απαγορευμένου Μετανάστη. Η σχετική καταχώρηση, ημερ. 28.2.2013, φαίνεται στο έντυπο που εκτύπωσε από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή της η MK1, η οποία είχε πρόσβαση στο σχετικό σύστημα της Κυπριακής Αστυνομίας και το οποίο έντυπο κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως **Τεκμήριο 7**. Αναφέρεται, όπως παρατηρώ, στο πλαίσιο της ίδιας καταχώρησης το εξής (παραθέτω αυτούσια την αναφορά):

«Ενέργεια: APAGOREVMEENOS METANASTIS. H ISODOS TOU STIN KIPPO APAGOREYETE KATHOTI APELATHIKE VASI DIATAGMATON KRATISIS KE APELASHIS SIMFONA ME TO SIMIOMA STO FAKELO F04-02149. (PARANOMI PARAMONI – TO ETIMA TOY GIA ASILO APORIFTHIKE).»

Ερωτηθείσα συναφώς, η MK1 διευκρίνισε ότι την ίδια μέρα που απελάθηκε ο Κατηγορούμενος, δηλαδή στις 18.1.2013, απελάθηκαν επίσης η μητέρα και η αδερφή του, ενώ ο πατέρας του απελάθηκε αργότερα, στις 25.1.2013, όταν εντοπίστηκε. Οι σχετικές καταχωρήσεις για την ημερομηνία απέλασης τους κατηγορούμενου, της μητέρας του και του πατέρα του κατατέθηκαν από τη MK1 στο Δικαστήριο ως **Τεκμήρια 8Α, 8Β και 8Γ**, αντίστοιχα. Δεν είχε στην κατοχή της το έντυπο αναφορικά με την αδερφή του του κατηγορούμενου.

Ερωτηθείσα περαιτέρω η MK1 να πει αν έλεγξε για τον τόπο /τρόπο άφιξης του Κατηγορούμενου στην Κύπρο, η MK1 υιοθέτησε το περιεχόμενο της γραπτής της κατάθεσης και περαιτέρω διευκρίνισε ότι αν ο Κατηγορούμενος ερχόταν από εγκεκριμένο λιμάνι της Δημοκρατίας, αυτό θα φαινόταν στο σύστημα Αφιξοαναχωρήσεων της Αστυνομίας.

Κατά την αντεξέτασή της, ερωτηθείσα σχετικά με το Τεκμήριο 2 και συγκεκριμένα κληθείσα να επεξηγήσει την αναφορά περί ακύρωσης της αίτησης στις «22.1.2016», η MK1 διευκρίνισε ότι επρόκειτο για αίτηση παραμονής της οικογένειας του Κατηγορουμένου σαν επισκέπτες (visitors), η οποία υπεβλήθη στις 19.8.2004 και η οποία καμία σχέση δεν είχε με την αίτηση ασύλου. Συμφώνησε η MK1 με τη συνήγορο υπεράσπισης ότι η ακύρωση της αίτησης για τέτοιου είδους άδεια παραμονής ακυρώθηκε, ως φαίνεται στο Τεκμήριο 2, μετά την απέλαση του κατηγορούμενου και των λοιπών μελών της οικογένειάς του.

Ακολούθως, ερωτηθείσα σχετικά με τους λόγους απόρριψης της αίτησης ασύλου, ως η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων ημερομηνίας 27/6/2006 (Τεκμήριο 4), η MK1 συμφώνησε ότι οι λόγοι για τους οποίους απερρίφθη αφορούσαν τον πατέρα του Κατηγορούμενου και όχι τον ίδιο τον Κατηγορούμενο.

Περαιτέρω, αντεξετασθείσα να πει αν με βάση όσα η ίδια γνωρίζει στάληκε οποιαδήποτε επιστολή που να ενημερώνει τον κατηγορούμενο ότι η παραμονή του στην Κύπρο είναι παράνομη, η MK1 παρέπεμψε στην επιστολή της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων ως το Τεκμήριο 4. Δεν μπορούσε η MK1 να πει με βεβαιότητα αν η εν λόγω επιστολή παραλήφθηκε από την οικογένεια του κατηγορούμενου. Για απάντηση αυτού του ερωτήματος, ήταν η θέση της MK1 ότι θα έπρεπε να ερχόταν κάποιος της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων να δώσει μαρτυρία. Έτσι, όταν τέθηκε στη MK1 από τη συνήγορο Υπεράσπισης η θέση ότι «ο Κατηγορούμενος ουδέποτε ενημερώθηκε για το ότι

η διαμονή του στην Κύπρο ήταν παράνομη, η MK1 απάντησε ότι δεν μπορούσε να τοποθετηθεί.

Κληθείσα να πει αν στην εν λόγω επιστολή ως το Τεκμήριο 4 γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στην υποχρέωση επιστροφής του πατέρα έστω του Κατηγορούμενου στο Ιράν, η MK1 παρέμπηψε στο Διάταγμα απέλασης και σημείωσε ότι όταν κάποιος απελαύνεται, τοποθετείται ως απαγορευμένος μετανάστης και δεν μπορεί να εισέλθει ξανά στο έδαφος της Δημοκρατίας.

Περαιτέρω, η MK1 ανέφερε ότι δεν μπορούσε η ίδια να γνωρίζει κατά πόσο τηρήθηκε η ορθή διαδικασία πριν την απέλαση του κατηγορουμένου, όπως προβλέπει ο Νόμος, ούτε γνώριζε για το αν έγιναν και ποιες προσπάθειες έγιναν για εντοπισμό του κατηγορούμενου και της οικογένειάς του στο διάστημα μεταξύ του 2006 που εκδόθηκε η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων και του 2013 που εκδόθηκαν τα διατάγματα απέλασης. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά η MK1, γι' αυτά τα ζητήματα θα μπορούσαν ν' απαντήσουν *«οι συνάδελφοι που προέβηκαν στην απέλαση»*, αφού αυτή δεν αναμείχθηκε στην απέλαση.

Ερωτηθείσα από τη συνήγορο Υπεράσπισης *«Όποτε δεν γνωρίζετε ούτε αν δόθηκε οποιαδήποτε απαγόρευση εισόδου»*, η MK1 απάντησε λέγοντας *«Εντιμοτάτη, δεν μπορώ να κάνω εικασίες, δεν γνωρίζω»*. Και όταν της υποβλήθηκε ότι ο κατηγορούμενος ουδέποτε ενημερώθηκε ότι του απαγορεύεται η είσοδος στην Κυπριακή Δημοκρατία και για πόσο χρονικό διάστημα του απαγορεύεται η είσοδος στην Κυπριακή Δημοκρατία, η MK1 επανέλαβε ότι δεν μπορεί να γνωρίζει για ενέργειες που προέβησαν άλλοι. Παρέπεμψε απλώς στο Διάταγμα Απέλασης ως το Τεκμήριο 6 και είπε ότι είναι ζήτημα νομοθεσίας το αν επιτρέπεται να επιστρέψει ή όχι στη Δημοκρατία αφότου απελαθεί.

Ήταν κατηγορηματική η MK1 ότι, όταν ο κατηγορούμενος την επισκέφθηκε στο γραφείο της, το μόνο που της ανέφερε ως λόγο για έκδοση άδειας παραμονής του στην Κύπρο ήταν ότι ήθελε να τελειώσει το σχολείο, όπως και έγραψε η ίδια στην κατάθεσή της, ως το Τεκμήριο 1, ενώ δεν της ανέφερε ότι σκοπός του ήταν να αιτηθεί πολιτικό άσυλο. Επιβεβαίωσε όμως η MK1 ότι μετά που άρχισε η ακρόαση της παρούσας ποινικής υπόθεσης στο Δικαστήριο, από έρευνα που η ίδια έκανε μέσω του συστήματος της Αστυνομίας και του Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, διαπίστωσε ότι ο Κατηγορούμενος αιτήθηκε πολιτικό άσυλο ενόσω τελούσε υπό κράτηση για την παρούσα υπόθεση στις κεντρικές φυλακές του Κράτους και ανοίχτηκε ο φάκελος F16-012131R από την Υπηρεσία Ασύλου, η οποία αίτηση εξετάζεται. Η MK1 εκτύπωσε τα αποτελέσματα της έρευνας της αυτής και τα παρουσίασε και κατέθεσε στο Δικαστήριο ως το Τεκμήριο 9.

Κληθείσα η MK1 να πει αν αυτή γνώριζε για πόσο χρονικό διάστημα βρισκόταν ο Κατηγορούμενος στην Κύπρο προτού εμφανιστεί ενώπιόν της στην ΥΑΜ, η MK1 δήλωσε ότι δεν μπορούσε να το γνωρίζει διότι εκείνος αφίχθηκε μέσω μη εγκεκριμένου αερολιμένα της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως ο ίδιος της ομολόγησε. Δεν της ανέφερε πότε ακριβώς αφίχθηκε στα κατεχόμενα. Ήταν η θέση της MK1 ότι βεβαίως και τον ρώτησε για την ημερομηνία άφιξής του, αλλά εκείνος δεν της απάντησε. Αρνήθηκε η MK1 την υποβληθείσα σε αυτήν θέση ότι ο Κατηγορούμενος την ενημέρωσε ότι ήταν για πολύ λίγο χρονικό διάστημα στην Κύπρο.

Η MK1 δεν γνώριζε να πει για ποιους λόγους έφυγε από το Ιράν ο Κατηγορούμενος και για ποιους λόγους αιτείται το πολιτικό άσυλο. Ούτε γνώριζε να πει αν ο Κατηγορούμενος έχει οποιουσδήποτε δεσμούς στην Κύπρο.

Η ΑΝΩΜΟΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Παραθέτω το κείμενο της ανώμοτης δήλωσης του Κατηγορούμενου:

«Ονομάζομαι Seyed Ramtin Selehi και είμαι ο κατηγορούμενος στην παρούσα ποινική υπόθεση όπου κατηγορούμαι για παράνομη είσοδο στην Κύπρο, ενώ ήμουν απαγορευμένος μετανάστης και ότι εισήλθα χωρίς την σχετική άδεια του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης.

Στις 10/8/2016 και ενώ μετέβηκα στην υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Επαρχίας Αμμοχώστου, για να αιτηθώ άσυλο συνελήφθηκα και στη συνέχεια μου απαγγέλθηκαν οι πιο πάνω κατηγορίες.

Δηλώνω αθώος σε όλες τις κατηγορίες που μου απαγγέλθηκαν. Δηλώνω ότι, όχι μόνο δεν γνώριζα ότι είχα καταταχθεί ως απαγορευμένος μετανάστης και ότι μου απαγορευόταν η είσοδος στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά δεν έλαβα και καμία ενημέρωση για αυτό.

Επίσης, αμφισβητώ αν πράγματι κατατάχθηκα ως απαγορευμένος αλλοδαπός και με ποια απόφαση.

Επίσης να αναφέρω ότι έχω ήδη υποβάλει την αίτηση για παροχή ασύλου για τους λόγους που θα εξηγήσω πιο κάτω.

Το 2004, και ενώ εγώ ήμουν 11 χρόνων, μαζί με την οικογένεια μου μεταβήκαμε από το Ιράν στην Κύπρο με σκοπό να ζητήσουμε άσυλο. Ούτε εγώ, ούτε η αδελφή μου, που ήμασταν ανήλικοι τότε, γνωρίζαμε τους λόγους για τους οποίους ο πατέρας μου θα αιτείτο άσυλο στην Κύπρο. Ξέραμε μόνο ότι οι γονείς μας ήθελαν μία καλύτερη ζωή για την οικογένεια μας. Ήρθαμε στην Κύπρο από τις κατεχόμενες περιοχές, και ζητήσαμε άσυλο, χωρίς κάποιος να μας δημιουργήσει πρόβλημα για αυτό το γεγονός ή να συλληφθεί ο πατέρας μου, εγώ προσωπικά ή οποιοδήποτε άλλο μέλος της οικογένειας μου. Καθ' όλη τη διάρκεια της παραμονής μας στην Κύπρο, ζούσα μαζί με την οικογένεια μου στην Λάρνακα και πήγαινα κανονικά στο σχολείο. Είχα αρχίσει να αναπτύσσω σχέσεις με Κύπριους και να μαθαίνω την ελληνική γλώσσα.

Το 2006 όταν η αίτηση ασύλου μας απορρίφθηκε ο πατέρας μου επικοινωνήσε με κάποιο δικηγόρο για να συνεχίσει η υπόθεση μας, όπως μου είχε αναφέρει τότε, χωρίς όμως να γνωρίζω περισσότερες λεπτομέρειες καθώς ήμουν μόλις 13 χρονών. Παρά την απόρριψη της αίτησης ασύλου που υπέβαλε ο πατέρας μου, η ζωή μας συνεχίστηκε κανονικά στην Κύπρο, μέχρι και το 2013 ως θα εξηγήσω πιο κάτω, και ουδέποτε είχαμε οποιαδήποτε προειδοποίηση από τις κυπριακές αρχές ότι έπρεπε να επιστρέψουμε στο Ιράν και ουδέποτε είχαμε οποιοδήποτε πρόβλημα με τις κυπριακές αρχές. Περαιτέρω να τονίσω ότι κανένα έγγραφο που να καταγράφει την υποχρέωση επιστροφής μας στον Ιράν δεν δόθηκε ούτε σε μένα, ούτε στον πατέρα μου

όπως με ενημέρωσε και ο οποίος αδυνατεί να καταθέσει αυτά ενόρκως στο Δικαστήριο, αφού δεν βρίσκεται στην Κύπρο και η είσοδος όπως έχω ενημερωθεί πλέον, του έχει απαγορευθεί.

Αφού τα χρόνια περνούσαν, η ζωή μου στην Κύπρο συνέχιζε κανονικά και τόσο εγώ όσο και η οικογένεια μου δημιουργήσαμε κοινωνικές σχέσεις και είχαμε ενταχθεί πλήρως στην Κυπριακή κοινωνία, καθώς συναναστρεφόμασταν με κύπριους. Από το δημοτικό μέχρι και το λύκειο φοίτησα σε ελληνικά σχολεία, όλοι μου οι φίλοι ήταν Κύπριοι, ελάχιστη επαφή είχα με Μουσουλμάνους, ενώ εγώ από πολύ νωρίς ασπάστηκα την Χριστιανική πίστη. Έμαθα να διαβάζω, να γράφω και να μιλώ την ελληνική γλώσσα άπταιστα. Λόγω της ελάχιστης επαφής που είχα με συμπατριώτες μου, ξέχασα την ιρανική γλώσσα αφού ακόμα και στο σπίτι με την μικρή μου αδελφή μιλούσαμε ελληνικά. Το 2007 σύναψα σχέση με Κύπρια, την Νικολίνα Γεωργίου, σχέση την οποία διατηρήσαμε ακόμα και όταν είχα απελαθεί από την Κύπρο. Έχουμε ήδη αρραβωνιαστεί και σκοπός μας είναι να προχωρήσουμε σε γάμο, μετά το πέρας της ποινικής αυτής υπόθεσης και αφού βαφτιστώ Χριστιανός. Είναι επιθυμία μας, τόσο εμένα όσο και της Νικολίνας, να κάνουμε οικογένεια εδώ στην Κύπρο. Θέλω να αναφέρω στο Σεβαστό Δικαστήριο ότι νιώθω περισσότερο κύπριος παρά Ιρανός, αφού μεγάλωσα και έζησα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου στην Κύπρο, εδώ έχω δημιουργήσει κοινωνικές σχέσεις, εδώ βρίσκεται η αρραβωνιαστικιά μου και με το Ιράν δεν έχω κανένα δεσμό, πέραν από την στενή οικογένειά μου δηλαδή τη μητέρα, τον πατέρα και την αδελφή μου, που μετά την απέλαση τους βρίσκονται στο Ιράν. Τόσο η κουλτούρα όσο και ο τρόπος ζωής μου είναι τέτοιος που καμία σχέση δεν έχει με τις συνήθειες των Μουσουλμάνων και ειδικότερα των Ιρανών. Να τονίσω άλλη μια φορά ότι έχω ασπαστεί τον Χριστιανισμό και είμαι έτοιμος να ολοκληρώσω το κατηχητικό, ώστε να μπορέσω να βαφτιστώ χριστιανός.

Περί τέλη του Δεκεμβρίου του 2012, ήρθαν στο σπίτι μας Αστυνομικοί για να μας ελέγξουν. Θυμούμαι ότι τότε ο πατέρας μου, όταν του ζητήθηκε να δώσει τα έγγραφα μας, απάντησε ότι όλα τα χαρτιά του τα έχει ο δικηγόρος του. **Τότε εγώ είχα ήδη ενηλικιωθεί, ήμουν 18 χρονών,** και οι αστυνομικοί με ρωτούσαν τι κάνω στην Κύπρο, τους απάντησα ότι πήγαινα σχολείο και τους έδειχνα τα τετράδια μου αλλά αυτοί δεν με πίστευαν. **Οι Αστυνομικοί τότε ζήτησαν από τον πατέρα μου να τους ακολουθήσει στο Τμήμα για να το ελέγξουν.** Αργότερα ενημερώθηκα ότι ο πατέρας μου ήταν υπό σύλληψη, χωρίς όμως να γνωρίζω τους ακριβείς λόγους. Τότε άρχισα να καταλαβαίνω ότι υπήρχαν κάποια προβλήματα με την παραμονή μας στην Κύπρο, αλλά και πάλι δεν είχαμε καμία ενημέρωση. Ενώ ο πατέρας μου συνελήφθη, εμείς εξακολουθούσαμε να διαμένουμε κανονικά στο σπίτι μας στην Λάρνακα αρχικά, και ακολούθως στο σπίτι ενός Κύπριου φίλου μας και πάλι στην Λάρνακα. **Παρά το γεγονός ότι τόσο η Αστυνομία όσο και άλλες υπηρεσίες του κράτους γνώριζαν που διαμέναμε, μάλιστα το Γραφείο Ευημερίας μας επισκεπτόταν για να δει εάν είμαστε καλά, ουδέποτε μας ανέφεραν ότι ήμασταν παράνομοι.** Να αναφέρω ότι από την ημέρα σύλληψης του πατέρα μου, τον επισκεπτόμουν καθημερινά στον χώρο κράτησης του Αστυνομικού Σταθμού

Φοινικούδων στην Λάρνακα, χωρίς ποτέ να αντιμετωπίσω κάποιο πρόβλημα.

Ο Κύπριος φίλος μας, που ανάφερα πιο πάνω, αφού περνούσαν οι μέρες χωρίς καμία εξέλιξη και εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε, στην προσπάθεια να μας βοηθήσει απευθύνθηκε στην Αστυνομία, όπου τον συμβούλεψαν να μας πάρει στον Αστυνομικό σταθμό και ότι θα μας βοηθούσαν οι Αστυνομικοί, και αυτό πράξαμε. **Αυτό έγινε στις 10/1/2016.** Εκεί στον Αστυνομικό σταθμό περιμέναμε 5 ώρες, χωρίς κάποιος να μας ενημερώσει για το τι θα συμβεί μετά, μέχρι που κατέφθασαν δύο περιπολικά και μας ενημέρωσαν ότι ήμασταν υπό σύλληψη. **Μας είχαν δώσει και ένα έγγραφο για να υπογράψουμε, όμως δεν καταλάβαινα τι έγραφε γιατί ήταν στα περσικά, γλώσσα την οποία γνωρίζω ελάχιστα και δυσκολεύομαι να κατανοήσω γραπτός αφού από την ηλικία των 9 ετών, βρίσκομαι στην Κύπρο.** Τότε ζήτησα να μου εξηγούσαν τι ήταν αυτό το έγγραφο και μάλιστα ζήτησα να μου δοθεί στα ελληνικά, για να πάρω την απάντηση από τους αστυνομικούς: «Είναι για δικηγόρο, άτε υπόγραψε». **Μέχρι και σήμερα αγνοώ τι ακριβώς υπέγραψα και δεν γνωρίζω το περιεχόμενο του συγκεκριμένου εντύπου.**

Όταν τελικά υπογράψαμε, μας συνέλαβαν και εμένα και την μητέρα μου μας είχαν μεταφέρει στον Αστυνομικό Σταθμό Φοινικούδων, και την αδελφή μου στην Παιδική Στέγη. Στον συγκεκριμένο αστυνομικό σταθμό βρισκόταν και ο πατέρας μου. Καθώς αυτά συνέβαιναν, κανείς δεν μας έλεγε τι θα συμβεί μετά, ενώ ουσιαστικά η οικογένεια είχε διαχωριστεί, επικρατούσε πανικός και άγχος, η μητέρα μου έκλαιγε συνεχώς διότι εμείς είχαμε ζητήσει βοήθεια, και δεν καταλάβαινε γιατί μας συμπεριφέρθηκαν με τέτοιο τρόπο.

Παρά το ότι βρισκόμασταν στα κρατητήρια του αστυνομικού σταθμού Φοινικούδων, και πάλι δεν υπήρξε οποιαδήποτε ενημέρωση ούτε καν μου ανέφεραν ότι οφείλω να επιστρέψω στο Ιράν και ούτε σε κανένα άλλο πρόσωπο της οικογένειάς μου. **Καμιά απόφαση που να καθορίζει την υποχρέωση επιστροφής μου στο Ιράν, ούτε χρόνος για να αποχωρήσω οικειοθελώς από την Κύπρο μου δόθηκε και φυσικά ποτέ δεν μου αναφέρθηκε ότι μου απαγορεύεται η είσοδος στην Κύπρο, από την απέλαση μου και για πόσο χρόνο.** Δεν μας αναφέρθηκε ποτέ ότι μας απαγορεύεται η είσοδος και αμφισβητώ αν τέτοια απόφαση λήφθηκε, από ποιον λήφθηκε και ποια ήταν η αρμόδια αρχή να λάβει μια τέτοια απόφαση αφού εγώ δεν είχα καμία ενημέρωση για όλα αυτά.

Μετά από 8 μέρες, δηλαδή την 18/1/13, απελάθηκα μαζί με τη μητέρα μου και την αδελφή μου, ενώ λίγες μέρες μετά απέλασαν και τον πατέρα μου. Να αναφέρω ότι ο πατέρας μου ήταν ήδη στα κρατητήρια στον Αστυνομικό Σταθμό Λάρνακας και δεν γνωρίζω για ποιο λόγο δεν απελάθηκε μαζί μας.

Να αναφέρω και πάλι ότι, **κατά την απέλαση μας, κανένα έγγραφο δεν μας**

δόθηκε για τους λόγους απέλασης μας, ούτε ότι μας απαγορευόταν η είσοδος στην Κύπρο και για πόσο χρονικό διάστημα. Να επαναλάβω ότι εγώ είχα ήδη ενηλικιωθεί, μιλάω άπταιστα τα ελληνικά και ήμουν σε θέση να αντιληφθώ τις διαδικασίες, αλλά δυστυχώς καμία προφορική ή γραπτή εξήγηση δεν μας δόθηκε. κανένας από την οικογένεια δεν γνώριζε τι ακριβώς είχε συμβεί, καμία ενημέρωση δεν είχαμε και ουδέποτε μου αναφέρθηκε ότι μου απαγορευόταν η είσοδος στην Κύπρο. Να αναφέρω ότι τα διατάγματα που έχουν κατατεθεί ως τεκμήριο 5 και Τεκμήριο 6, στην παρούσα διαδικασία, δεν τα έχω παραλάβει ποτέ και τα είδα πρώτη φορά στην παρούσα διαδικασία και αφού μου τα έδειξε η δικηγόρος μου. Καμία απόφαση ότι συνιστώ απαγορευμένο αλλοδαπός ή έστω προφορική εξήγηση δεν μου δόθηκε. Επίσης τα εν λόγω διατάγματα (Τεκμήριο 5 και 6 στην παρούσα διαδικασία) δεν καθορίζουν για πόσο χρονικό διάστημα μου απαγορευόταν η είσοδος.

Όταν επέστρεψα στο Ιράν, ήταν πολύ δύσκολο να συνεχίσω την ζωή μου εκεί μετά από 10 σχεδόν χρόνια απουσίας, και χωρίς να έχω ιδιαίτερη σχέση με Ιρανούς και με το Ιράν. Προσπάθησα να εγγραφώ στο σχολείο, πράγμα που κατάφερα μετά από πολλές δυσκολίες, και να αποκτήσω ταυτότητα. Αντιμετώπισα πολλά προβλήματα για να πάρω τα έγγραφα αυτά αφού οι ιρανικές αρχές εξαιτίας του γεγονότος ότι διέμενα για χρόνια στο εξωτερικό, μου έβαζαν συνεχώς διαδικαστικά εμπόδια. Αφού κατάφερα να εγγραφώ, στο σχολείο που φοιτούσα ο Διευθυντής επειδή γνώριζε ότι για πολλά χρόνια ήμουν στην Κύπρο, συχνά έκανε σχόλια μπροστά σε όλη την τάξη ότι οι ξένοι και οι Χριστιανοί δεν είναι καλοί άνθρωποι και ότι πρέπει να παίρνουν φάρμακα για να κοιμούνται. Με προσέβαλε μπροστά στους συμμαθητές μου και με υποχρέωνε να συμφωνώ με αυτά που έλεγε, προσπαθώντας να με μειώσει και να στρέψει τους υπόλοιπους εναντίον μου επειδή ζούσα για χρόνια σε μία ξένη, ευρωπαϊκή και χριστιανική χώρα. Παράλληλα με καλούσε συνεχώς στο γραφείο του, για να μου κάνει ερωτήσεις σχετικά με τον τρόπο ζωής μου στην Κύπρο, εάν πήγαινα εκκλησία, έχοντας συνεχώς υποψίες ότι είχα ασπαστεί την χριστιανική πίστη. Μάλιστα μου είχε πει ότι επειδή το όνομα μου ήταν Seyed, που σημαίνει βαθιά θρησκευόμενος στα περσικά και έχει ιδιαίτερη σημασία για τον Μουσουλμανισμό, δεν θα έπρεπε να είχα επηρεαστεί από τον ξένο τρόπο ζωής. Αυτό συνέχισε για ολόκληρη την περίοδο που βρισκόμουν στο Ιράν και πολλοί συμμαθητές μου, με προσέβαλλαν και μου φέρονταν επιθετικά εξαιτίας του ότι εγώ διέμενα για χρόνια σε ένα χριστιανικό κράτος και οι συνήθειες, ο τρόπος ζωής μου αλλά και ο τρόπος σκέψης μου ήταν πολύ διαφορετικός από αυτούς. Επίσης, για όσο χρονικό διάστημα βρισκόμουν στο Ιράν υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις που με σταματούσαν αστυνομικοί για να ρωτήσουν γιατί δεν ήμουν σπίτι μου, χωρίς ιδιαίτερο λόγο. Υποψιάζομαι ότι είχαν εντολές από τον Διευθυντή του σχολείου μου για να το κάνουν αυτό, διότι ο τελευταίος ήταν παλαιότερα στην Αστυνομία και είχε πολλές συνδέσεις με την Αστυνομία στην περιοχή μου. Εγώ έχω ασπαστεί την χριστιανική πίστη φορούσα σταυρό. Φυσικά όταν ήμουν στο σχολείο έπρεπε να το κρύβω για να μην έχω προβλήματα καθώς λόγω του ότι ήμουν χρόνια στην Κύπρο, πολλοί μου επιτίθονταν φραστικά για την θρησκεία και την πίστη μου. Περαιτέρω, με είχαν σταματήσει δύο φορές στον δρόμο

αστυνομικοί και μου έκαναν σχετικές ερωτήσεις για την θρησκεία μου. Επίσης ενώ βρισκόμουν με την οικογένεια μου σε μια άλλη πόλη από αυτή που διαμέναμε, κόντεψα να συλληφθώ γιατί φορούσα τον σταυρό μου, όμως τελικά με άφησαν να φύγω. Στην ζωή μου και στην καθημερινότητα μου στο Ιράν συνεχώς ήμουν φοβισμένος, μήπως μάθει κάποιος ότι ασπάστηκα την χριστιανική πίστη και περιορίζομαι συνεχώς στο σπίτι μου. Μου ήταν αδύνατο να συναναστραφώ με άλλους Ιρανούς αφού αυτοί με πρόσβαλλαν συνεχώς για τον τρόπο ζωής μου και έφταναν μέχρι και σε φραστικές επιθέσεις.

Είναι ευρέως γνωστό ότι στο Ιράν, όσοι από Μουσουλμάνοι γίνονται χριστιανοί αντιμετωπίζουν δίωξη από τις αρχές καθότι η αλλαγή θρησκείας θεωρείται ποινικό αδίκημα, που επιφέρει μέχρι και τον θάνατο. Επομένως, δεν μπορούσα να ασκήσω ελεύθερα τον χριστιανισμό, ενώ συνεχώς αντιμετώπιζα προβλήματα επειδή ζούσα πολλά χρόνια στην Κύπρο, και αυτό το γεγονός στο Ιράν προκαλεί πολλές δυσκολίες. Περί το τέλος του 2015, όταν παρακολούθησα μία είδηση από ένα ξένο σταθμό, για μία οικογένεια Ιρανών οι οποίοι ζούσαν για χρόνια στο εξωτερικό και είχαν ασπαστεί τον χριστιανισμό, όταν επέστρεψαν στο Ιράν είχαν εξαφανιστεί, και έχοντας υπόψη όλες τις απειλές και τον εκφοβισμό που περνούσα, φοβήθηκα τόσο για την ζωή μου και αντιλήφθηκα ότι δεν μπορούσα να ζήσω με ασφάλεια στο Ιράν και έτσι επέλεξα να επιστρέψω στην Κύπρο επειδή ήταν η χώρα που γνώριζα για τόσα χρόνια.

Όταν προσπάθησα να φύγω με το διαβατήριό μου, δεν τα κατάφερα καθώς οι αρχές μου είχαν πει ότι μου απαγορευόταν να φύγω από το Ιράν, χωρίς όμως να γνωρίζω τον λόγο. **Έπειτα από αρκετό καιρό, κατάφερα να φύγω νόμιμα μέσω της Τουρκίας, και έπειτα κατέφθασα στην Κύπρο από τις κατεχόμενες περιοχές. Στην προσπάθειά μου να έρθω στις ελεύθερες περιοχές έχασα το διαβατήριό μου. Δεν πίστευα ότι θα αντιμετώπιζα ιδιαίτερο πρόβλημα με τις αρχές της Κύπρου γιατί και την προηγούμενη φορά που φθάσαμε με την οικογένεια μου, δεν είχαμε συλληφθεί γι' αυτό το γεγονός και περαιτέρω σκοπός μου ήταν να αιτηθώ άσυλο για όλους τους λόγους που ανέφερα πιο πάνω. Επίσης, όπως έχω ήδη αναφέρει, ποτέ δεν μου λέχθηκε προφορικώς ή γραπτός ότι απαγορευόταν να εισέλθω ξανά στην Κύπρο.**

Παρ' όλα αυτά όταν ήρθα στην Κύπρο τον Ιούλιο, προσπάθησα να βρω ποια θα ήταν η νόμιμη διαδικασία για να αιτηθώ άσυλο, γι' αυτό και μόλις ένα μήνα αργότερα μετέβηκα μόνος μου στον Αστυνομικό Σταθμό. Άμεσα και χωρίς καθυστέρηση παρουσιάστηκα ο ίδιος στις αρμόδιες αρχές της Κύπρου, με σκοπό να υποβάλλω αίτηση ασύλου. Στον Αστυνομικό Σταθμό, μου ανέφεραν ότι ήμουν παράνομος και για αυτό τον λόγο συνελήφθηκα.

Να αναφέρω ότι στις 12/8/16 δηλαδή δύο μέρες μετά την σύλληψη μου, έχω υποβάλει αίτηση ασύλου που ακόμα δεν έχει εξεταστεί.

Έντιμη κυρία Πρόεδρε,

Για όλους τους παραπάνω λόγους δηλώνω αθώως. Με ειλικρίνεια αναφέρω στο

Σεβαστό Δικαστήριο, ότι η ζωή και η ελευθερία μου κινδύνευε στο Ιράν και σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσα να επιβιώσω στο Ιράν αφού απειλείτο η ίδια μου η ζωή. Τα γεγονότα έχουν όπως ακριβώς τα έχω περιγράψει και αυτή είναι η αλήθεια.»

(Η έμφαση με έντονα γράμματα είναι του παρόντος Δικαστηρίου.)

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Παρακολούθησα τη MK1 κατά τη διάρκεια της ζωντανής ατμόσφαιρας της ακροαματικής διαδικασίας και αποτίμησα τη συνολική της παρουσία κατά την εξιστόρηση των γεγονότων, στη βάση των εγγενών της μαρτυρίας χαρακτηριστικών (πηγή γνώσεων, ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος και προκατάληψη - *Phipson on Evidence, 14th edition, σελίδα 251*).

Κατά τη διάρκεια της αποτίμησης της αξιοπιστίας της MK1, είχα κατά νου ότι αυτό είναι έργο διακριτό και εντελώς αποσυναρτημένο από οποιοδήποτε βάρος απόδειξης (βλ. *Αγαθοκλέους Χαράλαμπος κ.α. ν Αστυνομίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 316*).

Κρίνω ότι η MK1 υπήρξε μάρτυρας της αλήθειας, αφού προσήλθε στο Δικαστήριο με διάθεση να θέσει ενώπιόν του πληροφόρηση για τις δικές της ενέργειες και για τα αποτελέσματα της δικής της έρευνας, χωρίς να υπεισέλθει επιπόλαια σε οποιεσδήποτε εικασίες για τις ενέργειες τρίτων ή για γεγονότα που δεν είχε την ευκαιρία η ίδια να διαπιστώσει ή για ισχυρισμούς που δεν είχε η ίδια διασταυρώσει για να είναι βέβαιη για την αλήθεια αυτών. Επιμελώς απέφυγε να προβεί σε δηλώσεις για τις οποίες η ίδια δεν είχε πρωτογενή γνώση. Έδειξε κατ' αυτόν τον τρόπο και την αντικειμενικότητα με την οποία αντιμετωπίζει η ίδια την παρούσα υπόθεση. Δημιούργησε στο Δικαστήριο αίσθηση φιλαλήθειας.

Παρατηρώ ότι παρέμεινε αναντίλεκτη η μαρτυρία της MK1 όσον αφορά τις ημερομηνίες που ο πατέρας του Κατηγορούμενου υπέβαλε την αίτηση για πολιτικό άσυλο, η ημερομηνία απόρριψης του αιτήματος αυτού από την Υπηρεσία Ασύλου, καθώς επίσης η ημερομηνία έκδοσης της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων. Η MK1 στήριξε με έγγραφη μαρτυρία (βλ. τα Τεκμήρια 3 και 4) τα στοιχεία αυτά.

Ό,τι παρέμεινε ως κενό στη μαρτυρία της MK1, με δική της εθελούσια στάση η οποία αποδεικνύει τη φιλαλήθειά της, αφορά στα εξής:

- Πότε και αν παραλήφθηκε από τον πατέρα του Κατηγορούμενου ή από τον Κατηγορούμενο η επιστολή της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων ως το Τεκμήριο 4.
- Κατά πόσο τηρήθηκε η ορθή διαδικασία πριν την απέλαση του κατηγορουμένου, όπως προβλέπει ο περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμος, Κεφ. 105, ήτοι αν εκδόθηκε και αν επιδόθηκε στον Κατηγορούμενο ατομικά οποιαδήποτε απόφαση που να τον κηρύσσει παράνομο μετανάστη, οποιαδήποτε απόφαση επιστροφής ή/και οικειοθελούς αναχώρησης και αν του επιδόθηκαν δεόντως τα Διατάγματα Κράτησης και Απέλασης.

Ορθά η MK1 επεσήμανε ότι για τα πιο πάνω θε έπρεπε να είχαν κλητευθεί είτε λειτουργοί της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων (ως προς το πρώτο ζήτημα πιο πάνω), ήτοι λειτουργοί που εκτέλεσαν τη διαδικασία απέλασης του Κατηγορούμενου.

Κρίνω πως δεδομένης της πιο πάνω γενικής εντύπωσης της μάρτυρος δεν θα μπορούσα να κρίνω αναληθείς ή αναξιόπιστες τις απαντήσεις που η MK1 έδωσε προς τη συνήγορο Υπεράσπισης αναφορικά με το ότι ο Κατηγορούμενος, αν και ρωτήθηκε από την ίδια, εντούτοις δεν της είχε προσδιορίσει πότε ακριβώς αυτός έφθασε στα κατεχόμενα και ότι το μόνο που της είχε δηλώσει εμφανιζόμενος ενώπιόν της ήταν ότι ήθελε να λάβει άδεια

παραμονής στην Κύπρο για να τελειώσει το σχολείο. Δεν είχε κανένα συμφέρον η ΜΚ1 να παραλείψει να γράψει μια τόσο ουσιώδη δήλωση ως θα ήταν η δήλωση του Κατηγορούμενου ότι αυτός ήθελε να υποβάλει αίτηση για άσυλο. Δεν δίστασε εξάλλου η ΜΚ1 να αποκαλύψει στο Δικαστήριο ότι από έρευνα που έκανε η ίδια μεταγενέστερα, μετά την έναρξη της δίκης, διαπίστωσε ότι ο Κατηγορούμενος υπέβαλε τέτοια αίτηση, πλην όμως δεν φαινόταν στο έντυπο που αυτή κατέθεσε (βλ. Τεκμήριο 9) ποια ήταν η ημερομηνία υποβολής του εν λόγω αιτήματος.

Αποδέχομαι τη μαρτυρία της ΜΚ1.

Η ανώμοτη δήλωση στην οποία προβαίνει ένας κατηγορούμενος λαμβάνεται υπόψη ώστε να δώσει μία άλλη υφή στα γεγονότα, εάν και εφόσον αυτό επιτρέπεται από τη δοθείσα μαρτυρία. Όπως αναφέρεται στη **Θεοχάρους v. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 22** στη σελίδα 46, «η ανώμοτη δήλωση ενός κατηγορουμένου συνεξετάζεται μέσα στο σύνολο της μαρτυρίας, ανάλογα και με το πώς ταιριάζει στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Δεν μπορεί όμως να εξομοιωθεί με μαρτυρία με την έννοια να είναι ικανή να αντικρούσει μια ένορκη μαρτυρία που κρίθηκε ήδη από το δικαστήριο ως αξιόπιστη» (βλ. μεταξύ άλλων **Vrakas & Another v. Republic (1973) 2 C.L.R. 139**, **Anastasiades v. Republic (1977) 2 C.L.R. 97**, **Δημοσθένους κ.ά. v. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ. 129** και **Ιωάννου κ.ά. v. Δημοκρατίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 195**). Στην ουσία, η ανώμοτη δήλωση έχει πειστική παρά αποδεικτική σημασία (βλ. **Μαυρικού v. Αστυνομίας (2007) 2 Α.Α.Δ. 359**, **Γεωργίου v. Δημοκρατίας (2010) 2 Α.Α.Δ 354**). Δεν πρέπει, βεβαίως, να εξαχθούν οιαδήποτε συμπεράσματα ενοχής από την επιλογή αυτή. Η υποχρέωση παραμένει πάντοτε στους ώμους της Κατηγορούσας Αρχής να αποδείξει την ενοχή του κατηγορουμένου πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, με την παρουσίαση ικανοποιητικής και αξιόπιστης μαρτυρίας.

Στην παρούσα υπόθεση, έχω να παρατηρήσω ότι ο Κατηγορούμενος δοκιμάστηκε μέσω της ανάγνωσης από τον ίδιο μερικών σελίδων της ανώμοτης του δήλωσης και έπεισε το Δικαστήριο για την ικανότητά του να διαβάζει με άνεση και με λογικό ρυθμό ένα τέτοιο κείμενο το οποίο παρουσιάζει σύνθετο λεξιλόγιο στην Ελληνική γλώσσα. Είναι πειστική υπ' αυτή την έννοια η ανώμοτη δήλωσή του ότι αυτός φοίτησε σε ελληνόφωνα σχολεία στην Κύπρο και ότι αντιλαμβάνεται την Ελληνική γλώσσα. Άλλωστε, είναι αξιοσημείωτο ότι εκούσια παρακολούθησε ολόκληρη τη δικαστική διαδικασία στην ελληνική γλώσσα, δηλώνοντας μέσω της συνηγόρου του ότι δεν υπήρχε ανάγκη για μετάφραση από τα ελληνικά στα ιρανικά.

Ο κατηγορούμενος έδωσε μέσα από την ανώμοτη του δήλωση τις εξηγήσεις που αναμενόταν από τον ίδιο να δώσει, αναφορικά με γεγονότα που βρίσκονταν αποκλειστικά στο δικό του πεδίο γνώσης. Ειδικότερα, ο Κατηγορούμενος έδωσε εξηγήσεις για:

- το χρόνο άφιξης του στην Κύπρο (Ιούλιο του 2016),
- τη διαδρομή του προς την Κύπρο (από Ιράν προς Τουρκία και απ' εκεί στις μη ελεγχόμενες από την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας περιοχές της Κύπρου και, διαμέσω αυτών, στη Δερύνεια),
- τη διάρκεια χρόνου παραμονής του στις μη ελεγχόμενες από την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας περιοχές, ήτοι περί τον 1 μήνα,
- το χρονικό διάστημα που διέρρευσε άπαξ και εμφανίστηκε ενώπιον της ΜΚ1, όπου και συνελήφθηκε, μέχρι την υποβολή της αίτησης του για άσυλο (από τις 10.8.2016 μέχρι τις 12.8.2016, ήτοι μέσα σε 2 μόλις μέρες).

Δεν αρνήθηκε ποτέ ο Κατηγορούμενος την κατηγορία αρ. 2 ως του προσάπτεται, ότι δηλαδή αυτός εισήλθε στην Κυπριακή Δημοκρατία έχοντας αποβιβάσει σε άγνωστη παραθαλάσσια περιοχή της κατεχόμενης Κύπρου και ότι αποβιβάστηκε άνευ της άδειας του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης.

Όσα ο Κατηγορούμενος δήλωσε αναφορικά με το ότι δεν του επιδόθηκε οποτεδήποτε οποιαδήποτε απόφαση που να κηρύσσει αυτόν προσωπικά ως απαγορευμένο μετανάστη ή που να τον καλεί να αποχωρήσει οικιοθελώς από τη Δημοκρατία εντός τακτής προθεσμίας ή απόφασης που να τον αναγκάζει να επιστρέψει στο Ιράν και να του απαγορεύει την είσοδο στη Δημοκρατία για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, παραμένουν ενώπιον μου πειστικά, αφού δεν δόθηκε περί του αντιθέτου μαρτυρία από την Κατηγορούσα Αρχή. Το μόνο που αποδεικνύεται στη βάση των Διαταγμάτων Κράτησης και Απέλασης που παρουσίασε η ΜΚ1 (βλ. Τεκμήρια 5 και 6) είναι ότι ο Κατηγορούμενος συνελήφθη και κρατήθη στις 9.1.2013 για σκοπούς απέλασης και ακολούθως ότι εκτελέστηκε η απέλασή του στις 18.1.2013.

Το μόνο έγγραφο που ο Κατηγορούμενος αναφέρει στην ανώμοτη δήλωσή του ότι του επιδόθηκε κατά τη σύλληψή του το 2013 και το οποίο ήταν στην ιρανική γλώσσα πρέπει να βρίσκεται στην κατοχή των αρχών της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά δεν κατατέθηκε ενώπιόν μου στο πλαίσιο της δοθείσας από πλευράς Κατηγορούσας Αρχής μαρτυρίας, γι' αυτό και δεν μπορεί να γνωρίζει το Δικαστήριο το περιεχόμενό του.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ο Κατηγορούμενος κατάγεται από το Ιράν. Γεννήθηκε στις 15.2.1994 και είναι σήμερα 22 ετών. Αφίχθηκε για πρώτη φορά στην Κύπρο στις 19.7.2004, νόμιμα ως επισκέπτης, συνοδευόμενος από τους γονείς του και την αδερφή του (βλ. Τεκμήρια 2, 4 και 10). Ο πατέρας του υπέβαλε αίτηση για άσυλο στις 21.7.2004. Η αίτηση του εξετάστηκε από την Υπηρεσία Ασύλου και απορρίφθηκε με απόφαση της εν λόγω Υπηρεσίας ημερ. 29.4.2005. Έλαβε γνώση ο πατέρας του κατηγορούμενου για την απόφαση αυτή και άσκησε προσφυγή εναντίον της στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφύγων. Εξετάστηκε η προσφυγή αυτή και στις 27.6.2006 εκδόθηκε απορριπτική απόφαση από την Αναθεωρητική Αρχή Προσφύγων. Ετοιμάστηκε συνοδευτική επιστολή ίδιας ημερομηνίας (27.7.2006)

απευθυνόμενη στον αιτητή (πατέρα του κατηγορούμενου), στη διεύθυνση ως αναγράφεται στην επιστολή (βλ. Τεκμήριο 4). Η διεύθυνση στην οποία απευθύνεται η επιστολή αυτή δεν αμφισβητήθηκε από τον κατηγορούμενο ότι ήταν η διεύθυνση όπου διέμενε η οικογένειά του κατά την εν λόγω ημερομηνία.

Περί το Δεκέμβριο 2012 η οικογένεια του Κατηγορούμενου εντοπίστηκε από την Αστυνομία να διαμένει στη Λάρνακα. Δεν είχαν μέχρι τότε αποχωρήσει οποτεδήποτε από την Κύπρο. Ούτε είχαν εκδοθεί μέχρι τότε Διατάγματα Κράτησης και Απέλασης. Συνελήφθη ο πατέρας του Κατηγορούμενου για το αδίκημα της παράνομης διαμονής στην Κύπρο και τέθηκε υπό κράτηση. Ακολούθως, στις 10.1.2016 μετέβηκαν αυτοβούλως τόσο ο Κατηγορούμενος όσο και η μητέρα του και η αδερφή του στον Αστυνομικό Σταθμό Φοινικούδων όπου και συνελήφθησαν όλοι για παράνομη διαμονή στην Κύπρο. Εκδόθηκαν Διατάγματα Κράτησης και Απέλασης εναντίον τους στις 9.1.2013 και απελάθηκαν στις 18.1.2013, ενώ ο πατέρας απελάθηκε στις 25.1.2013.

Άγνωστο παρέμεινε αν επιδόθηκαν στον Κατηγορούμενο τα Διατάγματα Κράτησης και Απέλασης που τον αφορούσαν και αν αυτός τα υπέγραψε. Άγνωστο παρέμεινε επίσης αν του επιδόθηκε οποιαδήποτε άλλη επιστολή, η οποία να του γνωστοποιούσε, πριν την απέλασή του, την κήρυξη του ως απαγορευμένου μετανάστη, τυχόν περίοδο οικειοθελούς αποχώρησης ή/και την περίοδο απαγόρευσης νέας εισόδου του στην Κυπριακή Δημοκρατία. Παρέμεινε άγνωστο αν γνωστοποιήθηκε στον κατηγορούμενο αμέσως πριν την απέλασή του τυχόν δικαίωμα του να ασκήσει οποιοδήποτε ένδικο μέσο.

Εκείνο που αναγράφεται στο Διάταγμα Απέλασης του Κατηγορούμενου (βλ. Τεκμήριο 6), ως το είχε στην κατοχή της η ΜΚ1, είναι ότι ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών στον οποίον είχαν εκχωρηθεί οι εξουσίες που δίδει στον Υπουργό Εσωτερικών το άρθρο 14 του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου Κεφ. 105 και το άρθρο 188(3)(γ) του Συντάγματος διέταξε τον κατηγορούμενο «να απελαθεί στο Ιράν και να αναχωρήσει από τη

Δημοκρατία το συντομότερο δυνατό και στη συνέχεια να παραμείνει εκτός της Δημοκρατίας». Είναι άγνωστο αν υπάρχει οποιαδήποτε άλλη διοικητική απόφαση που να καθορίζει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα απαγόρευσης της εισόδου του Κατηγορούμενου ή αν η απαγόρευση θα ήταν εσαεί ως προκύπτει από το κείμενο του Διατάγματος.

Στις 10.8.2016 ο Κατηγορούμενος εμφανίσθηκε ενώπιον της MK1 στη Δερύνεια στα γραφεία της YAM Αμμοχώστου και ομολόγησε ότι αυτός είχε εισέλθει στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας από τις μη ελεγχόμενες από την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας περιοχές (ήτοι σε εκείνες τις περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες η Κυπριακή κυβέρνηση δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο). Βρισκόταν εκεί ο Κατηγορούμενος από τον Ιούλιο του 2016 περί τον 1 μήνα πριν εμφανισθεί ενώπιον της MK1.

Εμφανιζόμενος ενώπιον της MK1, ο κατηγορούμενος της δήλωσε ότι επιθυμούσε να λάβει άδεια παραμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία. Από έρευνα που έκανε η MK1 μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή της στο ηλεκτρονικό σύστημα του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης και στην Υπηρεσία Ασύλου διαπίστωσε ότι αυτός ήταν καταχωρημένος στο Stoplist ως απαγορευμένος μετανάστης λόγω απέλασης του μετά από απόρριψη αιτήματος για πολιτικό άσυλο από την Αναθεωρητική Αρχή Προσφύγων (βλ. Τεκμήριο 7). Τον συνέλαβε για τα αυτόφωρα αδικήματα της παράνομης εισόδου στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, της παράνομης παραμονής και τους απαγορευμένου μετανάστη και όταν επέστησε την προσοχή του στο Νόμο, αυτός απάντησε *«Θέλω να τελειώσω το σχολείο».*

Όπως φαίνεται από το δικαστικό φάκελο, καταχωρήθηκε η παρούσα ποινική υπόθεση εναντίον του στις 11.8.2016. Ζήτησε να λάβει νομική αρωγή για το χειρισμό της υπόθεσης. Ορίστηκε η υπόθεσή του στις 18.8.2016 για εξέταση του εν λόγω αιτήματος και για απάντηση στο Κατηγορητήριο. Διατάχθηκε από το Δικαστήριο η κράτηση του Κατηγορούμενου μέχρι την εν λόγω δικάσιμο.

Στις 12.8.2016, δηλαδή 2 μόλις μέρες μετά τη σύλληψή του, ο Κατηγορούμενος, ευρισκόμενος υπό κράτηση στις Κεντρικές Φυλακές υπέβαλε αίτηση για πολιτικό άσυλο, η οποία εξετάζεται (βλ. Τεκμήριο 9).

ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΞΗΣ

Η παρούσα υπόθεση είναι ποινική και η απόδειξη της κατηγορίας και κάθε στοιχείου που τη συνιστά βαρύνει εξ ολοκλήρου την Κατηγορούσα Αρχή. Κατά συνέπεια δεν επιτρέπονται υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο εύλογες και αν είναι. Σε ποινικές υποθέσεις, κενά αναφορικά με την ύπαρξη των πρωτογενών γεγονότων που συνιστούν και αποδεικνύουν το αδίκημα αφήνουν τις κατηγορίες ατεκμηρίωτες και έκθετες σε απόρριψη (βλέπε **Λοίζου ν. Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 363**).

Για να πετύχει την καταδίκη του Κατηγορουμένου, η Κατηγορούσα Αρχή θα πρέπει να αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας την ενοχή του.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ

Το δικαίωμα μιας χώρας να ρυθμίζει την είσοδο και παραμονή αλλοδαπών στο έδαφος της αποτελεί, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, έκφραση της κυριαρχίας της.

Το αδίκημα ως η κατηγορία αρ. 1 επί του κατηγορητηρίου εδράζεται στις διατάξεις του άρθρου 19(2) του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105, όπως έκτοτε τροποποιήθηκε. Παραθέτω τις διατάξεις του:

«Άρθρο 19.-(2) Απαγορευμένος μετανάστης που βρέθηκε στη Δημοκρατία είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και άνευ επηρεασμού των εξουσιών που χορηγήθηκαν στο Διευθυντή βάσει των διατάξεων του άρθρου 13, υπόκειται σε φυλάκιση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα τρία

χρόνια ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες λίρες ή και στις δύο τις ποινές της φυλάκισης και του πρόστιμου, εκτός αν αποδείξει-

(α) ότι αυτός νόμιμα εισήλθε στη Δημοκρατία πριν την έναρξη της ισχύος του Νόμου αυτού·

(β) ότι αφού εισήλθε στη Δημοκρατία αεροπορικώς και δεν είναι πρόσωπο που προηγουμένως θεωρήθηκε απαγορευμένος μετανάστης επρόκειτο να παρουσιαστεί στον πλησιέστερο Διευθυντή·

(γ) ότι κατέχει άδεια ή έγκριση που χορηγήθηκε βάσει του Νόμου αυτού ή οποιωνδήποτε Κανονισμών που εκδόθηκαν βάσει αυτού ή κάποιου άλλου Νόμου, να παραμείνει στη Δημοκρατία· ή

(δ) ότι, αφού η άδεια του ή έγκριση εξέπνευσε ή ανακλήθηκε, αυτός δεν έχει εύλογη ευκαιρία να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία.».

Το αδίκημα ως η κατηγορία αρ. 2 επί του κατηγορητηρίου εδράζεται στις διατάξεις του άρθρου 12 του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105, όπως έκτοτε τροποποιήθηκε. Σχετικές οι διατάξεις των εδαφίων (1)(2) και (5), τις οποίες παραθέτω πιο κάτω:

«12.-(1) Κανένα πρόσωπο δεν θα εισέρχεται ή εγκαταλείπει τη Δημοκρατία εκτός διά μέσου εγκριμένου λιμανιού.

(2) Πρόσωπο που εισέρχεται στη Δημοκρατία διά θαλάσσης δεν θα αποβιβάζεται χωρίς τη συγκατάθεση του Διευθυντή και ιατρικός λειτουργός και ο πλοίαρχος δεν θα επιτρέπουν σε οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο να αποβιβάζεται χωρίς τη συγκατάθεση που αναφέρθηκε πιο πάνω.

(5) Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει ή παραλείπει να τηρήσει οποιαδήποτε από τις διατάξεις των εδαφίων (1), (2), (3) ή (4) του άρθρου αυτού είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε φυλάκιση για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις χίλιες λίρες ή και στις δύο ποινές της φυλάκισης και του προστίμου.»

Η υπεράσπιση που προώθησε ο Κατηγορούμενος ενώπιον του Δικαστηρίου, ειδικά όσον αφορά την 1^η κατηγορία, ήταν ότι αυτός δεν ήταν απαγορευμένος μετανάστης καθ' ον χρόνο βρέθηκε στη Δημοκρατία, ή/και ότι

αυτός δεν γνώριζε να είναι απαγορευμένος μετανάστης και ότι συνεπώς δεν είχε την ένοχη διάνοια για την τέλεση του αδικήματος ως η κατηγορία αρ. 1.

Σε ό,τι αφορά τη 2^η κατηγορία, αν και αυτός δεν αρνήθηκε ότι πληρούνται τα συστατικά της στοιχεία στην όψη των γεγονότων, εντούτοις ισχυρίζεται ότι δεν δύναται να τιμωρηθεί εφόσον αυτός έχει την ιδιότητα του αιτητή πολιτικού ασύλου και ότι το ταχύτερο δυνατό μετά την παράνομη είσοδό του στην Κύπρο, αυτός ενημέρωσε τις αρμόδιες αρχές για την πρόθεσή του να αιτηθεί άσυλο και υπέβαλε προς τούτο την αίτησή του.

Τη δεύτερη αυτή γραμμή υπεράσπισης, ο Κατηγορούμενος την προωθεί αναφορικά και με την 1^η κατηγορία, εάν ήθελε κριθεί ότι πληρούνται τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος ως η εν λόγω κατηγορία.

Η συνήγορος Υπεράσπισης επικαλείται ως νομική βάση για την υπεράσπιση του Κατηγορούμενου τη Σύμβαση για το καθεστώς των Προσφύγων του 1951 (Σύμβαση της Γενεύης) (βλ. ιδίως το άρθρο 1, παρα. 2 και το άρθρο 33), τον περί Προσφύγων Νόμο, Ν.6(Ι)/2000 (βλ. ιδίως τα άρθρα 3 και 7), την Οδηγία 2008/115/ΕΚ, όπως ενσωματώθηκε στην Κυπριακή έννομη τάξη με τον περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105, όπως έκτοτε τροποποιήθηκε (βλ. ιδίως τα άρθρα 18ΟΔ, 18ΟΘ, 18ΠΓ, 18ΠΔ), και το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου («ΕΣΔΑ»), καθώς και νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προχωρώ πιο κάτω να εξετάσω σε ποιο βαθμό ευσταθεί η γραμμή υπεράσπισης του Κατηγορούμενου.

Αναφορικά με το αν αποδεικνύεται ότι ο Κατηγορούμενος ήταν απαγορευμένος μετανάστης καθ' ον χρόνο βρέθηκε στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Το Άρθρο 2 του Κεφ. 105 καθορίζει ότι –

«"απαγορευμένος μετανάστης" σημαίνει πρόσωπο το οποίο είναι απαγορευμένος μετανάστης βάσει των διατάξεων του Νόμου αυτού».

Το άρθρο 6(1)(θ) του Κεφ. 105 προβλέπει ότι:

«6-(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα θα είναι απαγορευμένοι μετανάστες και, τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού ή των διατάξεων που δυνατό να περιέχονται σε οποιουσδήποτε Κανονισμούς που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού ή σε οποιοδήποτε Διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου, δεν θα επιτρέπεται η είσοδος στη Δημοκρατία σε:-

(θ) οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο απελάθηκε από τη Δημοκρατία είτε βάσει του Νόμου αυτού ή είτε βάσει οποιοδήποτε νομοθετήματος σε ισχύ κατά την ημερομηνία της απέλασής του».

Το ότι ο Κατηγορούμενος στην παρούσα υπόθεση είχε απελαθεί είναι αποδεδειγμένο (βλ. οπισθογράφηση Τεκμηρίου 6) και παραδεκτό από πλευράς Υπεράσπισης. Το ότι ο Κατηγορούμενος γνώριζε ότι απελάθηκε είναι επίσης αποδεδειγμένο και παραδεκτό από την Υπεράσπιση. Άλλωστε ο ίδιος χρησιμοποιεί τη φρασεολογία αυτή στην ανώμοτη του δήλωση.

Εκείνο που ο Κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι δεν γνώριζε είναι με ποια διοικητική απόφαση αυτός κηρύχθηκε ως απαγορευμένος μετανάστης, ήτοι πρόσωπο στο οποίο απαγορευόταν η είσοδος στην Κυπριακή Δημοκρατία και για ποια χρονική περίοδο αποφασίστηκε να ισχύει η απαγόρευση αυτή.

Όσον αφορά το στοιχείο της γνώσης αυτό δεν είναι πάντοτε δεκτικό θετικής και άμεσης μαρτυρίας, αλλά ως αναγόμενο αποκλειστικά στην πνευματική λειτουργία ενός κατηγορουμένου μπορεί να αποδειχθεί με την τεκμηρίωση στοιχείων και περιστατικών που περιβάλλουν την υπόθεση και που αποδεικνύουν τη γνώση πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας (βλ. *Youssef v. Δημοκρατίας* (1993) 2 A.A.Δ. 289).

Για παράδειγμα στην πρωτόδικη απόφαση, ημερ. 30.11.2010, στην **Ποινική υπόθεση αρ. 9921/2010, Αστυνομικός Διευθυντής Πάφου ν CRISTIAN ARUXANDEI**, ο αδελφός Δικαστής Τιμοθέου διαπίστωσε ότι ο Κατηγορούμενος είχε γνώση ότι είχε κηρυχθεί απαγορευμένος μετανάστης καθώς και για τη διάρκεια που ίσχυε η απαγόρευση επιστροφής του στην Κύπρο στη βάση των στοιχείων μαρτυρίας ως φαίνεται στο πιο κάτω απόσπασμα από τη δικαστική απόφαση:

«Στις 30.3.10 καταρτίστηκε επιστολή γραμμένη στην αγγλική γλώσσα (τεκμήριο 21) η οποία ενημέρωνε τον κατηγορούμενο ότι είναι απαγορευμένος μετανάστης, σύμφωνα με το άρθρου 6(1)(δ) του Κεφ. 105 και ότι αποφασίστηκε με βάση και το άρθρο 35 του περί Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να Διαμένουν στη Δημοκρατία Νόμου του 2007, μετά την καταδίκη του σε φυλάκιση, να απελαθεί από τη Δημοκρατία, καθώς θεωρήθηκε ότι η συμπεριφορά του συνιστά μια γνήσια, παρούσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, η οποία επηρεάζει τη δημόσια και έννομη τάξη της Δημοκρατίας. Επίσης με την επιστολή αυτή ο κατηγορούμενος ενημερωνόταν ότι κατά συνέπεια η προσωρινή άδεια παραμονής του ανακαλείται και ότι εκδόθηκαν εναντίον του διατάγματα κράτησης και απέλασης, ημερομηνίας 30.3.10 καθώς και ότι η απέλασή του στη Ρουμανία θα λάβει χώρα αμέσως μετά την έκταση της ποινής φυλάκισής του και μέχρι τότε θα παραμείνει υπό κράτηση. Τέλος ενημερωνόταν ότι η επάνοδός του στην Κύπρο μετά την απέλασή του απαγορεύεται για τα επόμενα δέκα χρόνια από την ημέρα της απέλασης και ότι έχει το δικαίωμα να καταχωρήσει προσφυγή εναντίον της απόφασης για απέλασή του εντός 72 ημερών από την ημέρα παραλαβής της εν λόγω επιστολής. Ο κατηγορούμενος δεν άσκησε προσφυγή κατά των διαταγμάτων κράτησης και απέλασης του.

Ο κατηγορούμενος κατά τη μεταφορά του στο αεροδρόμιο Λάρνακας ενημερώθηκε προφορικά για την έκδοση των διαταγμάτων και ότι μετά που μπήκε στη φυλακή δεν μπορούσε να μείνει πλέον στην Κύπρο και έπρεπε να πάει στη χώρα του και μετά από 10 χρόνια μπορούσε να επιστρέψει. Η ενημέρωση αυτή έγινε στα ελληνικά και ο κατηγορούμενος έδειχνε να καταλαβαίνει. Περαιτέρω ο Μ.Κ.9 επέδωσε στον κατηγορούμενο αντίγραφο του αντιγράφου της επιστολής τεκμήριο 21 δηλ. του τεκμηρίου 24 στο οποίο, τεκμήριο 24, υπέγραψαν πριν τόσο ο κατηγορούμενος όσο και ο Μ.Κ.9. Ακολούθως η ώρα 22:00 ο κατηγορούμενος απελάθηκε για τη χώρα του με την πτήση RO254.

Από τα όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος ενημερώθηκε τόσο προφορικά στα ελληνικά για το όλο θέμα όσο και με την επιστολή που του επιδόθηκε στα αγγλικά. Σε σχέση με αυτό θα πρέπει να λεχθεί ότι ο ίδιος ο κατηγορούμενος στη μαρτυρία του στο Δικαστήριο ανέφερε, εκθέτοντας τη δική του εκδοχή, ότι του εξήγησαν ότι αν έλθει πίσω πριν τις 29.4.10 θα έχει πρόβλημα και ότι μπορεί να γυρίσει μετά τις 30.4.10 γεγονός που δείχνει ότι μπορούσε να αντιληφθεί ελληνικά και ιδίως ως ο ίδιος είπε τις ημερομηνίες. Όσον αφορά την αντίληψη του για τα ελληνικά αυτή προκύπτει και από το γεγονός ότι τα δύο συμβόλαια ενοικίασης των οικιών που διέμενε τα οποία υπέγραψε (τεκμήρια 28 και 31) και τα οποία κατέθεσε η υπεράσπιση ήταν συνταγμένα στα ελληνικά. Όσον αφορά το τεκμήριο 24 αυτό του επιδόθηκε και συνεπώς ανεξαρτήτως του ότι ήταν στα αγγλικά το είχε στην κατοχή του και μπορούσε αν δεν αντιλαμβανόταν το περιεχόμενο του ακόμη και μετά που επέστρεψε στη χώρα του να φροντίσει να ενημερωθεί. Πέραν τούτου και πάλι από τεκμήριο που κατέθεσε η υπεράσπιση και δη το τεκμήριο 32 που είναι βεβαίωση συνταγμένη στην αγγλική γλώσσα σε σχέση με την πληρωμή των δόσεων για το αυτοκίνητο του την οποία ο ίδιος ο κατηγορούμενος υπέγραψε φαίνεται ότι αντιλαμβανόταν και αγγλικά.».

(Η έμφαση με έντονα γράμματα είναι του παρόντος Δικαστηρίου.)

Στην παρούσα υπόθεση, έχω ήδη καταγράψει στα ευρήματά μου ως προς τα γεγονότα ότι παρέμεινε άγνωστο μέχρι τέλους της δίκης το περιεχόμενο της επιστολής που δόθηκε στον Κατηγορούμενο να υπογράψει κατά τη σύλλησή του στα Αστυνομικά κρατητήρια στις Φοινικούδες. Η Κατηγορούσα Αρχή δεν απέδειξε ότι γνωστοποίησε στον Κατηγορούμενο την απόφαση με την οποία αυτός κηρύχθηκε απαγορευμένος μετανάστης και την περίοδο της απαγόρευσης εισόδου του.

Η σύλληψη δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά διοικητικό μέτρο εκτέλεσης των διαταγμάτων κράτησης και απέλασης και στερείται εκτελεστότητας (βλ. *Υπόθεση αρ. 534/2005, Faisal Madadal v. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 24.1.2007*). Θα έπρεπε να είχε επιδοθεί στον Κατηγορούμενο η απόφαση κήρυξης του ως απαγορευμένου μετανάστη και το Διάταγμα απέλασης για να μπορούσε να ασκήσει διοικητική προσφυγή εναντίον τους.

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων απόρριψης του αιτήματος ενός αιτητή για άσυλο δεν συνιστά αφ' εαυτής απόφαση κήρυξης του σε απαγορευμένο μετανάστη. Έτσι, ούτε καν ο πατέρας του Κατηγορούμενου που ήταν ο αιτητής δεν δύναται να θεωρηθεί ότι κηρύχθηκε σε απαγορευμένο μετανάστη εξαιτίας της έκδοσης και μόνον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής. Πρόκειται για απόφαση απόρριψης του αιτήματος του για άσυλο, η οποία σηματοδοτεί απλώς και μόνο την έναρξη του παράνομου της διαμονής στην Κύπρο. Χρειάζεται χωριστή διοικητική απόφαση αναφορικά με την υποχρέωση επιστροφής του στη χώρα του και αναφορικά με την απαγόρευση νέας εισόδου του στην Κύπρο. Επεξηγώ πιο κάτω με αναφορά στη νομοθεσία και τη νομολογία.

Σύμφωνα με τις ερμηνευτικές διατάξεις του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105:

- "παράνομη παραμονή" σημαίνει παρουσία στο έδαφος της Δημοκρατίας υπηκόου τρίτης χώρας που δεν πληροί, ή δεν πληροί πλέον, τις προϋποθέσεις εισόδου, όπως ορίζονται στο Άρθρο 5 του Κώδικα Συνόρων του Σένγκεν ή τις λοιπές προϋποθέσεις εισόδου, παραμονής ή διαμονής στη Δημοκρατία· ο όρος «παρανόμως παραμένοντας» τυγχάνει αντίστοιχης ερμηνείας.
- "υπήκοος τρίτης χώρας" σημαίνει κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια του Άρθρου 20, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι δικαιούχος του κοινοτικού δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως ορίζεται στο Άρθρο 2, παράγραφος 5 του Κώδικα Συνόρων του Σένγκεν.

Το άρθρο 8 του περί Προσφύγων Νόμου προβλέπει ότι:

«8.-(1)(α) Ο αιτητής έχει, αποκλειστικά για το σκοπό της διαδικασίας, δικαίωμα παραμονής στις ελεγχόμενες από την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας περιοχές, το οποίο δικαίωμα ισχύει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του μέχρι και τη μεταγενέστερη από τις ακόλουθες ημερομηνίες:

(i) την ημερομηνία κατά την οποία καθίσταται εκτελεστή η εκδιδόμενη απόφαση του Προϊσταμένου επί της αίτησης του αιτητή, σύμφωνα με το εδάφιο (10) του άρθρου 18,

(ii) την ημερομηνία αποστολής της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής στον αιτητή, σύμφωνα με το εδάφιο (6) του άρθρου 28Θ, αναφορικά με την ενώπιον της διοικητική προσφυγή του αιτητή κατά της απόφασης του Προϊσταμένου επί της αίτησης του αιτητή.»

Με βάση τις ανωτέρω διατάξεις, ο πατέρας του κατηγορούμενου ως αιτητής είχε δικαίωμα παραμονής στην Κυπριακή Δημοκρατία ως αιτητής ασύλου από την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του μέχρι την ημερομηνία της αποστολής σε αυτόν της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων. Με δεδομένο ότι ο Κατηγορούμενος ήταν ανήλικος καθ' ον χρόνο εκδόθηκε η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων, η δική του τύχη για το νόμιμο ή μη της παραμονής του στην Κύπρο σφραγιζόταν από την τύχη του αιτήματος του πατέρα του.

Ανοίγω εδώ μία παρένθεση για να σχολιάσω τη θέση του Κατηγορούμενου ότι αυτός και η οικογένεια του δεν γνώριζαν για την απορριπτική απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων και για το παράνομο της διαμονής τους στην Κύπρο μέχρι τότε που συνελήφθη ο πατέρας.

Όπως έχει αποσαφηνιστεί νομολογιακά, σημασία έχει η «αποστολή» της απορριπτικής απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων στον αιτητή και όχι η «παραλαβή» της, για τον τερματισμό του δικαιώματος παραμονής του αιτητή στην βάση του Νόμου και την διάγνωση του καθεστώτος του ως απαγορευμένου μετανάστη (βλ. απόφαση ημερ. 7.4.2015 της Παναγή, Δ. στην *Προσφυγή αρ. 77/15, MD YOUSUF ALI ν Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Λειτουργού Μετανάστευσης Υπουργείου Εσωτερικών*).

Ενώπιον μου η MK1 δεν ήταν σε θέση να δώσει λεπτομέρειες για τον τρόπο αποστολής της επιστολής ως το Τεκμήριο 4, αν αυτή στάληκε με κανονικό

ταχυδρομείο ή με συστημένο ταχυδρομείο ή καθόλου. Δεν κατατέθηκε ενώπιον μου οποιαδήποτε απόδειξη κατάθεσης συστημένων ή/και το έγγραφο του Ταχυδρομείου αναφορικά με τον εντοπισμό της πορείας αποσταλθέντων μέσω ηλεκτρονικού συστήματος των Κυπριακών Ταχυδρομείων (web tracking), όπως συνέβηκε στην προμνησθείσα προσφυγή αρ. 77/15. Πιθανολόγησε απλώς η MK1 ότι για να εκδόθηκε το διάταγμα απέλασης θα πρέπει οι αρμόδιοι να έλεγξαν και να βεβαιώθηκαν ότι είχε σταλεί η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων στον αιτητή.

Επισημαίνω ότι εάν είχε δοθεί μαρτυρία που να αποδεικνύει την αποστολή της επιστολής, τότε και μόνον θα μπορούσε να είχε κριθεί ότι ο αιτητής όφειλε να την είχε παραλάβει, δεδομένης της μη αμφισβήτησης της εκεί αναγραφόμενης διεύθυνσης και θα μπορούσε να του είχε καταλογιστεί γνώση του περιεχομένου της (Βλ. κατ' αναλογία *Υπόθεση αρ. 2052/06 Vakhtang Odikadze v. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 8.8.2008*). Εάν είχε δοθεί μαρτυρία ως προανέφερα, τότε το βάρος απόδειξης της μη λήψης της επιστολής θα μεταφερόταν στους ώμους του προοριζόμενου παραλήπτη, ο οποίος θα μπορούσε να επιχειρήσει να ανατρέψει το τεκμήριο με την προσαγωγή μαρτυρίας ως προς τη μη λήψη της επιστολής, (βλ. την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Θεανώ Θεμιστοκλέους κ.ά. v. Δημοκρατίας (2007) 3 ΑΑΔ 415*). Εδώ ο Κατηγορούμενος δεν χρειάστηκε να αποσειεί το εν λόγω βάρος, εφόσον δεν είχε δοθεί από την Κατηγορούσα Αρχή μαρτυρία που να δείχνει ότι πράγματι ταχυδρομήθηκε η επιστολή ως το Τεκμήριο 4.

Για χάριν πληρότητας σημειώνω ότι, και αν ακόμη η δοθείσα ενώπιον μου μαρτυρία δεν ανταποκρίνεται στα πραγματικά γεγονότα, εάν δηλαδή στην πράξη η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων είχε πράγματι σταλεί στον αιτητή, η γνωστοποίηση αυτής και μόνον της απόφασης στον αιτητή ασύλου δεν θα ισοδυναμούσε με γνωστοποίηση της απόφασης της διοίκησης να κηρύξει τον αιτητή απαγορευμένο μετανάστη αφού εκείνη νομοθετικά αποτελεί αυτοτελή εκτελεστή διοικητική πράξη και η αυτοτέλειά της έχει νομολογιακά αναγνωρισθεί.

Συνεπακόλουθα, η μη έγερση προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος κατά της τυχόν γνωστοποιηθείσας σε αυτόν απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφύγων δεν θα μπορούσε να εξισωθεί δίχως άλλο με αποδοχή της ξεχωριστής επακόλουθης απόφασης για κήρυξή του ως απαγορευμένου μετανάστη.

Σύμφωνα με το άρθρο 18ΟΔ του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105, η «απαγόρευση εισόδου» προϋποθέτει την έκδοση διοικητικής απόφασης ή πράξης με την οποία να απαγορεύεται η είσοδος και η παραμονή στο έδαφος της Δημοκρατίας για ορισμένο χρονικό διάστημα, συνοδευόμενη από απόφαση επιστροφής.

Η "απόφαση επιστροφής" είναι διοικητική απόφαση ή πράξη με την οποία κηρύσσεται ή αναφέρεται ως παράνομη η παραμονή υπηκόου τρίτης χώρας και του επιβάλλεται ή αναφέρεται υποχρέωση επιστροφής.

"Επιστροφή" σημαίνει τη διαδικασία επανόδου υπηκόου τρίτης χώρας, είτε με οικειοθελή συμμόρφωσή του προς την υποχρέωση επιστροφής είτε αναγκαστικά - (α) στη χώρα καταγωγής του/της, ή (β) σε χώρα διέλευσης σύμφωνα με κοινοτικές ή διμερείς συμφωνίες επανεισδοχής ή άλλες ρυθμίσεις, ή (γ) σε άλλη τρίτη χώρα, στην οποία ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας αποφασίζει εθελοντικά να επιστρέψει και στην οποία γίνεται δεκτός.

Το άρθρο 18ΟΗ(1) του ίδιου Νόμου προβλέπει για την υποχρέωση του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης να εκδίδει απόφαση επιστροφής για οποιοδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας που παραμένει παράνομα στη Δημοκρατία, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στα εδάφια (2) μέχρι (5).¹

¹ (2) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι διαμένουν παράνομως στο έδαφος της Δημοκρατίας και διαθέτουν έγκυρο τίτλο διαμονής ή άλλη άδεια που παρέχει δικαίωμα παραμονής και έχει εκδοθεί

Στην παρούσα υπόθεση δεν δόθηκε οποιαδήποτε μαρτυρία η οποία να κατατάσσει τον κατηγορούμενο στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπονται στα εδάφια (2) έως (5) του πιο πάνω άρθρου. Συνεπώς, υπήρχε υποχρέωση για την έκδοση απόφασης επιστροφής του Κατηγορούμενου, εφόσον η διαμονή του στην Κύπρο ήταν παράνομη μετά την απόρριψη του αιτήματος του πατέρα του για άσυλο και μη υπάρχοντος οποιουδήποτε δικού του αιτήματος σε εκκρεμότητα.

Το άρθρο 18ΟΗ(6) προβλέπει ότι ο Διευθυντής δύναται να λαμβάνει απόφαση ως προς τη λήξη της νόμιμης παραμονής μαζί με απόφαση επιστροφής και/ή απόφαση απομάκρυνσης και/ή απαγόρευση εισόδου, με την επιφύλαξη των δικονομικών εγγυήσεων που προβλέπονται στα άρθρα 18ΠΔ

από άλλο κράτος μέλος, υποχρεούνται να μεταβαίνουν αμέσως στο έδαφος αυτού του άλλου κράτους μέλους. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του υπηκόου τρίτης χώρας με την παρούσα απαίτηση ή όταν η άμεση αναχώρηση του υπηκόου τρίτης χώρας απαιτείται για λόγους ασφάλειας της Δημοκρατίας ή δημόσιας τάξης, ο Διευθυντής ενεργεί κατά τα προβλεπόμενα στο εδάφιο (1).

(3) (α) Ο Διευθυντής δύναται να μην εκδίδει απόφαση επιστροφής για υπήκοο τρίτης χώρας που διαμένει παράνομα στο έδαφος της Δημοκρατίας, εφόσον άλλο κράτος μέλος αναλαμβάνει τον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας δυνάμει διμερών συμφωνιών ή διευθετήσεων που ίσχυαν κατά την 13η Ιανουαρίου 2009.

(β) Σε περίπτωση που οι αρχές της Δημοκρατίας αναλαμβάνουν υπήκοο τρίτης χώρας σύμφωνα με το Άρθρο 6, παράγραφος 3, της Οδηγίας 2008/115/ΕΚ, ο Διευθυντής ενεργεί κατά τα προβλεπόμενα στο εδάφιο (1).

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, ανά πάσα στιγμή, να χορηγήσει αυτόνομη άδεια διαμονής ή άλλη άδεια που παρέχει δικαίωμα παραμονής, για λόγους φιλευσπλαχνίας ή ανθρωπιστικούς λόγους, σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος παραμένει παράνομα στο έδαφος της Δημοκρατίας. Στην περίπτωση αυτή -

(α) δεν εκδίδεται απόφαση επιστροφής· ή

(β) εφόσον η απόφαση επιστροφής έχει ήδη εκδοθεί, τότε αυτή ανακαλείται ή αναστέλλεται για τη διάρκεια της ισχύος του τίτλου διαμονής ή άλλης άδειας που παρέχει δικαίωμα παραμονής.

(5) Εφόσον εκκρεμεί διαδικασία ανανέωσης άδειας διαμονής ή οποιασδήποτε άλλης άδειας που παρέχει δικαίωμα παραμονής σε υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος παραμένει παράνομα στο έδαφος της Δημοκρατίας, ο Διευθυντής εξετάζει το ενδεχόμενο να μην εκδώσει απόφαση επιστροφής έως ότου ολοκληρωθεί η εκκρεμούσα διαδικασία, με την επιφύλαξη του εδαφίου (6).

μέχρι 18ΠΕ, στο Άρθρο 146 του Συντάγματος και σε άλλες συναφείς διατάξεις του κυπριακού δικαίου και του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το άρθρο 18ΠΔ(1)(α) επιβάλλει όπως οι αποφάσεις επιστροφής και - εάν έχουν εκδοθεί – οι αποφάσεις απαγόρευσης εισόδου και οι αποφάσεις απομάκρυνσης εκδίδονται εγγράφως και περιλαμβάνουν τους νομικούς και πραγματικούς λόγους καθώς και πληροφορίες για τα διαθέσιμα ένδικα μέσα. Σύμφωνα με το εδάφιο (2) του ίδιου άρθρου, ο Διευθυντής εξασφαλίζει, κατόπιν αιτήματος, τη γραπτή ή προφορική μετάφραση των βασικών σημείων των αποφάσεων επιστροφής, κατά τα αναφερόμενα στο εδάφιο (1), συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τα διαθέσιμα ένδικα μέσα, σε γλώσσα που κατανοεί ή θεωρείται ευλόγως ότι κατανοεί ο υπήκοος τρίτης χώρας. Σύμφωνα με το εδάφιο (3) (α) του ίδιου άρθρου, ο Διευθυντής δύναται να μην εφαρμόζει το εδάφιο (2) όσον αφορά υπηκόους τρίτης χώρας που έχουν εισέλθει παράνομα στο έδαφος της Δημοκρατίας και δεν τους έχει χορηγηθεί στη συνέχεια άδεια ή δικαίωμα να παραμείνουν στη Δημοκρατία.

Επομένως, βάσει των ανωτέρω διατάξεων θα έπρεπε να είχε εκδοθεί και επιδοθεί στον Κατηγορούμενο, εφόσον αυτός ήταν υπήκοος τρίτης χώρας που δεν είχε εισέλθει παράνομα στο έδαφος της Δημοκρατίας, η απόφαση επιστροφής και απαγόρευσης της εισόδου του.

Σημειώνω ότι, όπως ορθά επεσήμανε η συνήγορος Υπερέασπισης, με βάση το άρθρο 18ΟΘ του ίδιου Νόμου, η απόφαση επιστροφής πρέπει να προβλέπει κατάλληλο χρονικό διάστημα για την οικειοθελή αναχώρηση που κυμαίνεται μεταξύ επτά και τριάντα ημερών, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στα εδάφια (2) και (4).

Σύμφωνα με το άρθρο 18ΠΓ(1) οι αποφάσεις επιστροφής συνοδεύονται από απαγόρευση εισόδου, εφόσον –

(α) δεν έχει χορηγηθεί χρονικό διάστημα οικειοθελούς αναχώρησης, ή

(β) δεν έχει εκπληρωθεί η υποχρέωση επιστροφής.

Σε άλλες περιπτώσεις, οι αποφάσεις επιστροφής επιτρέπεται να συνοδεύονται από απαγόρευση εισόδου.

Με βάση το εδάφιο (2) του ίδιου άρθρου, η διάρκεια της απαγόρευσης εισόδου καθορίζεται λαμβανομένων δεόντως υπόψη όλων των σχετικών περιστάσεων κάθε μεμονωμένης περίπτωσης και, **κανονικά, δεν υπερβαίνει τα πέντε χρόνια**. Ωστόσο είναι δυνατόν να υπερβαίνει την πενταετία, αν ο υπήκοος της τρίτης χώρας αντιπροσωπεύει σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή την ασφάλεια της Δημοκρατίας.

Το άρθρο 18ΠΓ(5) προβλέπει ότι οι ανωτέρω διατάξεις περί απαγόρευσης εισόδου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη του δικαιώματος διεθνούς προστασίας, όπως ορίζεται στον περί Προσφύγων Νόμο, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Όλες οι ανωτέρω διατάξεις του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, Κεφ. 105, αποσκοπούν στην εναρμόνιση με τις διατάξεις της "Οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών», όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Όπως σημείωσε η Έντιμη Δικαστής Παναγή, Δ στην απόφασή της ημερ. 25.11.2015 στην **υπόθεση αρ. 555/15 Matondo Adam v Διευθύντριας Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης -**

«Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της Οδηγίας 2008/115, καθιερώνει κοινούς κανόνες και διαδικασίες απομάκρυνσης και επαναπατρισμού υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα, χωρίς τα κράτη μέλη να μπορούν να αποκλίνουν από τους κανόνες αυτούς παρά μόνο υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στο άρθρο 4 της Οδηγίας. Ούτε επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίσουν αυστηρότερους κανόνες για τα διαδοχικά στάδια που αυτή προνοεί, (βλ. C61/11 PPU, Corte Dâpello di Trento

κατά Hassen El Dridi, ή Soufi Karim, 28.4.2011, Ashgar v. Δημοκρατίας, Υπόθεση αρ. 762/2011, ημερομηνίας 30.6.2011).».

Επομένως, κατά το χρόνο της απέλασής του, ο Κατηγορούμενος είχε δικαίωμα να γνωρίζει για την απόφαση επιστροφής του και για την απόφαση απαγόρευσης εισόδου του και ιδίως για τη διάρκεια αυτής.

Εδώ, δεν δόθηκε οποιαδήποτε μαρτυρία που να αποδεικνύει ότι ο Κατηγορούμενος είχε κριθεί από τις αρχές ως πρόσωπο που συνιστούσε σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή την ασφάλεια της Δημοκρατίας. Συνεπώς, η διάρκεια της απαγόρευσης εισόδου δεν θα μπορούσε στην περίπτωση του να είναι μόνιμη ούτε να υπερβαίνει τα 5 χρόνια.

Ο Κατηγορούμενος με βάση τα ενώπιόν μου αποδεδειγμένα γεγονότα εισήλθε στην Κύπρο πριν παρέλθουν 5 χρόνια από την ημερομηνία της απέλασής του, πλην όμως δεν του είχε γνωστοποιηθεί η εφαρμοστέα στην περίπτωση του περίοδος απαγόρευσης, για να μπορεί να λεχθεί ότι εν γνώση του την παραβίασε. Επαναλαμβάνω ότι δεν αποδείχθηκε ενώπιόν μου να του γνωστοποιήθηκαν ή επιδόθηκαν οι αποφάσεις επιστροφής και απαγόρευσης εισόδου.

Διαφωτιστική όσον αφορά την υποχρέωση του Διευθυντή να γνωστοποιεί στο επηρεαζόμενο πρόσωπο την απόφαση κήρυξης του ως απαγορευμένου μετανάστη και για τις συνέπειες σε περίπτωση παράλειψης τήρησης της υποχρέωσης αυτής είναι η απόφαση ημερ. 19.7.2013 του Κ. Κληρίδη, Δ. (όπως ήταν τότε) στην υπόθεση 5551/2013, **NALANI RANASIGNHE RUPASSARAGE v Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Διευθύντριας Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης**. Παραθέτω σχετικό απόσπασμα:

«Σύμφωνα με τον Κανονισμό 19 των περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Κανονισμών του 1972 (ΚΔΠ 242/1972):

"19. Λειτουργός μεταναστεύσεως, όστις αποφασίζει ότι πρόσωπον τι είναι απαγορευμένος μετανάστης δέον όπως επιδώσει εις αυτό ειδοποίησιν συμφώνως προς τον Δεύτερον Πίνακα των παρόντων Κανονισμών."

[...]

Το θέμα που πρέπει να απασχολήσει δεν είναι το κατά πόσο η ειδοποίηση ενός προσώπου περί του ότι κατέστη απαγορευμένος μετανάστης είναι ή όχι απαραίτητη προϋπόθεση ώστε νόμιμα να μπορούν να εκδοθούν διατάγματα κράτησης και απέλασής του. Απαραίτητη προϋπόθεση και αναφαίρετη βάση για την έκδοση διατάγματος απέλασης, σε μια τέτοια περίπτωση, είναι το ίδιο το γεγονός ότι κάποιιο πρόσωπο κηρύχθηκε απαγορευμένος μετανάστης και όχι το εάν ειδοποιήθηκε ως προς τούτο. **Όμως, το σημαντικό θέμα που πρέπει να απασχολήσει είναι το ότι, με την παράλειψη της διοίκησης να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο το γεγονός ότι κηρύχθηκε απαγορευμένος μετανάστης, αυτός αποστερήθηκε του δικαιώματος να λάβει είτε διοικητικής φύσεως μέτρα προς νομιμοποίησή του, είτε νομικής φύσεως ένδικα μέτρα προς ανατροπή της δημιουργηθείσας κατάστασης πραγμάτων και, ασφαλώς, προς αποτροπή της έκδοσης των παρεπόμενων διαταγμάτων κράτησης και απέλασής του. [...]**

Εγείρεται όμως εδώ και άλλο ζήτημα, το οποίο υπέδειξε και η συνήγορος της αιτήτριας. Μέσα στον **περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμο, Κεφ. 105**, ενσωματώθηκαν οι υποχρεωτικής εφαρμογής πρόνοιες της **Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2008/115/ΕΚ**. Σύμφωνα με τις τροποποιηθείσες πρόνοιες του Νόμου, τα νέα **άρθρα 18 ΟΔ - 18 ΠΘ**, εφαρμόζονται στους παρανόμως παραμένοντες υπηκόους τρίτης χώρας στο έδαφος της Δημοκρατίας. Με το **άρθρο 18 ΟΗ**, ο Διευθυντής εκδίδει Απόφαση Επιστροφής για οποιοδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας που παραμένει παράνομα στη Δημοκρατία, με την επιφύλαξη κάποιων εξαιρέσεων, που δε φαίνεται να εφαρμόζονται στην περίπτωση. Με την Απόφαση Επιστροφής προβλέπεται κατάλληλο χρονικό διάστημα για την οικειοθελή αναχώρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου που κυμαίνεται μεταξύ 7-30 ημερών.

Ούτε και αυτή η επιτακτική νομοθετική πρόνοια φαίνεται να έχει τηρηθεί στην περίπτωση της αιτήτριας, μετά που αυτή κηρύχθηκε απαγορευμένος μετανάστης και, συνακόλουθα, παρανόμως διαμένουσα στη Δημοκρατία. Αυτό φαίνεται να είναι ένα άλλο στοιχείο έκδηλης παρανομίας το οποίο, εάν ακολουθείτο, θα μπορούσε να αποτρέψει την αναγκαστική απέλαση και κράτηση της αιτήτριας.».

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, κρίνω ότι στην παρούσα υπόθεση εφόσον δεν έχει αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας η επίδοση της απόφασης κήρυξης του Κατηγορούμενου σε απαγορευμένο μετανάστη και η

διάρκεια της απαγόρευσης εισόδου του, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι ο Κατηγορούμενος είχε πλήρη γνώση ή/και ότι είχε αποδεχθεί τη νομική του κατάσταση ως απαγορευμένου μετανάστη και δεν έχει συνεπακόλουθα αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι καθ'ον χρόνο αυτός βρέθηκε στην Κύπρο (στις 10.8.2016) γνώριζε ότι εξακολουθούσε να θεωρείται απαγορευμένος μετανάστης ή ότι εξακολουθούσε να απαγορεύεται η είσοδος του στην Κύπρο.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, κρίνω ότι δεν έχει αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας το αδίκημα ως η κατηγορία αρ. 1.

Αναφορικά με τη γραμμή υπεράσπισης ότι καμία τιμωρία ή ποινική κύρωση δύναται να επιβληθεί στο παρόν στάδιο στον Κατηγορούμενο εφόσον ο ίδιος είναι αιτητής ασύλου.

Το Άρθρο 7(1) του περί Προσφύγων Νόμου Ν. 6(1)/2000 προβλέπονται τα εξής:

«Αιτητής, ο οποίος εισέρχεται ή εισήλθε στη Δημοκρατία παράνομα, δεν υπόκειται σε τιμωρία λόγω μόνο της παράνομης εισόδου ή διαμονής του, νοουμένου ότι παρουσιάζεται, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στις αρχές και εκθέτει τους λόγους της παράνομης εισόδου ή διαμονής του.»

Το πιο πάνω άρθρο 7(1) ουσιαστικά ενσωματώνει στην Κυπριακή έννομη τάξη το άρθρο 31 της Συνθήκης της Γενεύης, το οποίο προβλέπει ότι πρόσφυγας που εισέρχεται ή διαμένει παράνομα σε συμβαλλόμενο κράτος δεν υπόκειται σε τιμωρία λόγω μόνο της παράνομης εισόδου ή διαμονής του, εφόσον προέρχεται άμεσα από χώρα που η ζωή ή η ελευθερία του απειλείτο (βλ άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης και αντίστοιχα το άρθρο 3 του περί Προσφύγων Νόμου) και νοουμένου ότι παρουσιάζεται, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρχές και δίνει επαρκείς εξηγήσεις περί της παράνομης εισόδου ή διαμονής του.

Στο άρθρο 3 του περί προσφύγων Νόμου προβλέπεται ότι:

«3.-(1) Ως πρόσφυγας αναγνωρίζεται το πρόσωπο που, λόγω βάσιμου φόβου καταδίωξης του για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, ιθαγένειας ή ιδιότητας μέλους συγκεκριμένου κοινωνικού συνόλου ή πολιτικών αντιλήψεων, είναι εκτός της χώρας της ιθαγενείας του και δεν είναι σε θέση, ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν είναι πρόθυμο, να χρησιμοποιήσει την προστασία της χώρας αυτής, ή πρόσωπο, που δεν έχει ιθαγένεια, το οποίο, ενώ είναι εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του ως αποτέλεσμα αυτών των καταστάσεων, δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν είναι πρόθυμο να επιστρέψει σ' αυτή και στο οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 5.».

Η σχέση μεταξύ των διατάξεων του άρθρου 7(1) του περί Προσφύγων Νόμου και του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου εξετάστηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην *Πολιτική Έφεση 236/15, HABIBI POUR ALI FASEL v Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω 1. Αρχηγού Αστυνομίας και 2 Υπουργού Εσωτερικών*. Στην απόφασή του, ημερ. 31.3.2016, το Ανώτατο Δικαστήριο επεσήμανε τα εξής, με παραπομπή στην *Asad Mohammed Rahal v. Κυπριακή Δημοκρατία και Άλλων (2004) 3 Α.Α.Δ. 741*, απόφαση της πλειοψηφίας (11 Δικαστές):

- Ότι ο περί Προσφύγων Νόμος υπερισχύει στο πεδίο που προορίζεται να καλύψει, παρέχοντας σε αιτητές ασύλου, υπό προϋποθέσεις που ορίζει, προστασία από επιπτώσεις και κυρώσεις που προβλέπονται στον περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμο.
- Ως προς όμως τα λοιπά δεν μεταβάλλεται και δεν ατονεί ο ρυθμιστικός ρόλος του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου που αποβλέπει στην προστασία της Κυπριακής επικράτειας και έχει εμβέλεια πέραν του πεδίου εφαρμογής του περί Προσφύγων Νόμου.

- Δεν δεχόμαστε ότι όπου γίνεται επίκληση του περί Προσφύγων Νόμου καθίσταται, στις πτυχές που εδώ συζητούμε, καθ' ολοκληρίαν ανενεργός ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος.
- Η λειτουργική σχέση μεταξύ των δύο νομοθετημάτων προσδιορίζεται ερμηνευτικά με αναφορά στον αντίστοιχο σκοπό τους και το αποτέλεσμα της διασύνδεσης τους και όχι τη χρονική σειρά των εξελίξεων μετά που αποκρυσταλλώθηκε η κατάσταση.
- Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Napana Wilesinge (2004) 2 A.A.D. 560*, το άρθρο 7(1) του περί Προσφύγων Νόμου, προστατεύει αιτητές ασύλου από τιμωρία αλλά μόνο εφόσον πληρούνται οι όροι του. Έτσι, εάν η τιμωρία που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα για παράβαση των διατάξεων του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου δεν είχε σχέση με ενέργειες του που προέκυψαν εκ της ιδιότητας του ως αιτητή πολιτικού ασύλου, αν δηλαδή η παράβαση δεν συνδεόταν με τις ανάγκες που αφορούσαν την εν λόγω επικληθείσα ιδιότητα, τότε δεν τίθεται θέμα σύγκρουσης με τις διατάξεις του άρθρου 7 του περί Προσφύγων Νόμου.

Κατηγορούμενος ο οποίος επικαλείται ως υπεράσπιση σε ποινική κατηγορία τις διατάξεις του άρθρου 7 του περί Προσφύγων Νόμου και του άρθρου 31 της Σύμβασης της Γενεύης δεν είναι αναγκαίο να αποδείξει ότι πληροί τις προϋποθέσεις αναγνώρισής του ως πρόσφυγα σε επίπεδο πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Εφόσον δεν έχει ακόμη εξεταστεί το αίτημα του για άσυλο από τις αρμόδιες αρχές, ο Κατηγορούμενος αρκεί να παράσχει στο Δικαστήριο επαρκή στοιχεία ώστε να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του ότι εμπίπτει στην έννοια του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1 της Σύμβασης της Γενεύης. Εφόσον ο κατηγορούμενος δώσει τα επαρκή αυτά στοιχεία τότε το βάρος απόδειξης μεταφέρεται στην κατηγορούσα αρχή να αποδείξει ότι ο κατηγορούμενος δεν είναι πρόσφυγας σε επίπεδο πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Παραπέμπω συναφώς στην Αγγλική υπόθεση *Regina v. Koshi Pitshou Mateta etc [2013] EWCA Crim 1372* όπου αποφασίστηκε ότι: «*the defendant must provide sufficient evidence in support of his claim to refugee status to raise the issue and*

thereafter the burden falls on the prosecution to prove to the criminal standard that he is not a refugee».

Εάν η Κατηγορούσα Αρχή αποτύχει να αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι ο Κατηγορούμενος δεν εμπίπτει στην έννοια του πρόσφυγα, τότε εφαρμόζονται τα εξής κριτήρια για την εφαρμογή του άρθρου 31 της Συνθήκης της Γενεύης (βλ. την προμνησθείσα αγγλική απόφαση ***Regina v. Koshi Pitshou Mateta***) :

- If the Crown fails to disprove that the defendant was a refugee, it then falls to a defendant to prove on the balance of probabilities that:
 - (a) he did not stop in any country in transit to the United Kingdom for more than a short stopover (which, on the facts, was explicable) or, alternatively, that he could not reasonably have expected to be given protection under the Refugee Convention in countries outside the United Kingdom in which he stopped;
 - (b) and, if so: he presented himself to the authorities in the UK "without delay", unless (again, depending on the facts) it was explicable that he did not present himself to the authorities in the United Kingdom during a short stopover in this country when travelling through to the nation where he intended to claim asylum;
 - (c) he had good cause for his illegal entry or presence in the UK; and
 - (d) he made a claim for asylum as soon as was reasonably practicable after his arrival in the United Kingdom,
- The requirement that the claim for asylum must be made as soon as was reasonably practicable does not necessarily mean at the earliest possible moment (*Asfaw* [16]; *R v MA* [9]).
- It follows that the fact a refugee stopped in a third country in transit is not necessarily fatal and may be explicable: the refugee has some choice as to where he might properly claim asylum. The main touchstones by which exclusion from protection should be judged are the length of the stay in the intermediate country, the reasons for delaying there and whether or

not the refugee sought or found protection de jure or de facto from the persecution from which he or she was seeking to escape (*Asfaw* [26]; *R v MA* [9]).

Στην παρούσα υπόθεση ο κατηγορούμενος έχει δώσει με την ανώμοτη του δήλωση επαρκείς εξηγήσεις για τους λόγους φυγής του από το Ιράν, και επαρκή στοιχεία που να δείχνουν ότι εμπίπτει στην έννοια του πρόσφυγα λόγω του φόβου της δίωξης του ως προσώπου που ασπάσθηκε το χριστιανισμό. Για την κατάσταση που επικρατεί στο Ιράν, σχετικά με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για λόγους θρησκείας και ιδίως για όσους ασπάζονται το χριστιανισμό έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου ως **Παράρτημα 1** της γραπτής αγόρευσης της συνηγόρου Υπεράσπισης αποσπάσματα εκθέσεις του UNHCR που έχουν δημοσιευτεί στην επίσημη ιστοσελίδα του Οργανισμού και ως **Παράρτημα 2** το σύγγραμμα *The Cost of Faith, Persecution of Cristian Protestants and Convents in Iran*. Δεν δόθηκε από την Κατηγορούσα Αρχή οποιαδήποτε μαρτυρία που να αντικρούει τους λόγους για τους οποίους ο Κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι εμπίπτει στην έννοια του πρόσφυγα που δικαιούται πολιτικό άσυλο.

Ακολούθως, ο Κατηγορούμενος έδωσε στοιχεία που αποδεικνύουν, στη βάση του ισοζυγίου των πιθανοτήτων, ότι:

(α) αυτός έφθασε στην Κύπρο από το Ιράν, χωρίς ο ίδιος να κάμει οποιαδήποτε μακρά στάση, σε οποιαδήποτε άλλη χώρα όπου θα μπορούσε να είχε αιτηθεί άσυλο, ως προκύπτει από την μαρτυρία. Έμεινε για ένα μόνο μήνα στα κατεχόμενα μέχρι να περάσει στις ελεύθερες περιοχές και να μεταβεί ο ίδιος στο ΥΑΜ Αμμοχώστου.

(β) Δεν επέδειξε οποιαδήποτε αδικαιολόγητη καθυστέρηση μέχρι να παρουσιαστεί στις αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας για να δώσει εξηγήσεις για την παράνομη του είσοδο από τα κατεχόμενα. Υπέβαλε το αίτημα της παραμονής του στην Κύπρο στις 10.8.2016 και αιτήθηκε άσυλο 2 μόλις μέρες

μετά την σύλληψη του και συγκεκριμένα στις 12/8/2016. Η αίτηση αυτή δεν έχει μέχρι στιγμής απορριφθεί από την Υπηρεσία Ασύλου.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ

Εν όψει όλων των πιο πάνω, καταλήγω ότι έστω και αν έχει στοιχειοθετηθεί η κατηγορία αρ. 2 πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας για τους σκοπούς του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου, εντούτοις είναι ορθό και δίκαιο να υπερισχύσουν στην παρούσα υπόθεση οι διατάξεις του άρθρου 7 του περί Προσφύγων Νόμου ώστε ο Κατηγορούμενος να μην υποστεί τιμωρία για την παράνομη του είσοδο στη Δημοκρατία και να αθωωθεί. Παραπέμπω συναφώς στην προμνησθείσα αγγλική απόφαση *Regina v. Koshi Pitshou Mateta* όπου σημειώθηκε, με παραπομπή στην *Adimi (R. v Uxbridge Magistrates Court Ex p. Adimi [2001] Q.B. 667)*, ότι εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 31 της Συνθήκης της Γενεύης τότε δύναται να εκδοθεί αθωωτική απόφαση για το αδίκημα της παράνομης εισόδου ακόμη και αν αυτό έχει τελεστεί: *«It follows that the jury in the present case, on finding the conditions in section 31 to be met, were fully entitled to acquit the appellant on count 1, even though the offence was committed.»*.

Εάν δεν κατέληγα ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7 του περί Προσφύγων Νόμου και προχωρούσα στην καταδίκη του, θα του επέβαλλα τότε ποινή φυλάκισης 3 μηνών στην κατηγορία αρ. 2. Θα μείωνα την περίοδο φυλάκισης κατά το μέρος που αυτός τελούσε υπό κράτηση εκκρεμότητας της εκδίκασης της παρούσας υπόθεσης, ήτοι από 11.8.2016 μέχρι σήμερα.

Όσον αφορά την κατηγορία αρ. 1, δεν έχω ικανοποιηθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας ότι ο Κατηγορούμενος γνώριζε καθ'ον χρόνο έφθασε στην Κύπρο ότι αυτός εξακολουθούσε να θεωρείται απαγορευμένος μετανάστης κατά την έννοια του περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Νόμου λόγω συνεχιζόμενης απαγόρευσης εισόδου του στην Κύπρο. Εν πάση περιπτώσει, και αν ακόμη

ήθελε βρεθεί σε δεύτερο βαθμό ότι στοιχειοθετήτο στη βάση των γεγονότων της υπόθεσης η κατηγορία αρ. 1, σημειώνω και πάλιν ότι δεν θα έκρινα ορθό και δίκαιο να επιβάλω τιμωρία στον κατηγορούμενο εφόσον ικανοποιήθηκα ότι δικαιούται να τύχει του ευεργετήματος του άρθρου 7 του περί Προσφύγων Νόμου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, ο Κατηγορούμενος αθώνεται και απαλλάσσεται από τις κατηγορίες αρ. 1 και 2 που αντιμετωπίζει.

(Υπ.)
Α. Πανταζή, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής